

eduard

LIMITED EDITION

1/48

Very Long Range: Tales of Iwojima

INSTRUCTION SHEET

11142-NAV1

Produced under license.
Boeing, P-51 Mustang
their distinctive logos,
product markings and
trade dress are trademarks
of The Boeing Company.

VERY LONG RANGE: Tales of Iwojima

Předmluva Brian Walter

VLR (Very Long Range) Mustangy VII Fighter Command United States Army Air Forces operující ze tří letišť na Iwodžimě dokázaly využít prodloužený dolet P-51D k letům nad japonské mateřské ostrovy a zpět. Jejich úkolem byly doprovody strategických bombardérů B-29 při náletech na Japonsko a vlastní útoky na pozemní cíle. Tuto údernou sílu tvořily 15th, 21st a 506th Fighter Group, které často vysílaly nad japonské cíle více než stočlenné skupiny letounů. Nečelily pouze nepříteli, ale také problematickému počasí, rizikovému prostředí na ostrově, chybějícím informacím o nepříteli, nedostatku v zásobování, přesto vytrvaly a významně se podílely na vítězství v Pacifiku. Kromě 51 VLR misí nad Japonsko jejich činnost zahrnovala také 171 operací proti pozemním cílům na Boninských ostrovech a více než 10 000 hodin odlétaných při hlídkových letech v okolí Iwodžimy.

Dva stroje North American P-51 Mustangs „Tiny Gay Babe“ a „Three of a Kind“ zaparkované na Iwodžimě.

15th FG byla ustavena před válkou a zapojila se do bojů při obraně Pearl Harboru během japonského útoku 7. prosince 1941. Původně byla určena k obraně Havajských ostrovů, v dalším období války pak létala s P-39 a P-40 v centrálním Pacifiku, včetně ostrovů Canton a Baker. Operační činnost v této části bojiště byla vcelku poklidná, intenzivnější bojovou činnost posléze jednotka absolvovala během operace Flintlock na Gilbertových a Marshallových ostrovech, v níž hrála jednu z hlavních rolí.

Na Iwodžimu se 15th FG, nyní složená z 45th, 47th a 78th Fighter Squadron, přesunula 7. března 1945, ještě před definitivním obsazením celého ostrova americkými silami. Prvním bojovým letem byla podpora pozemních jednotek námořní pěchoty na ostrově. Z Jižního letiště (letišť č. 1) začala jednotka podnikat bojové lety nad Boninské ostrovy ležící asi 150 mil severně od Iwodžimy. Tyto malé ostrovy, součást japonského území, zahrnovaly Čičidžimu, Hahadžimu, známé jsou i jako oblast, kde byl s TBF Avengerem sestřelen George H. W. Bush, pozdější prezident Spojených států amerických.

K 15th FG se brzy připojila 21st FG, jejíž základnou bylo Centrální letiště (letišť č. 2). Ustavena byla v dubnu 1944, začleněny do ní byly 46th a 72nd FS (původně součástí 15th a 318th FG) a též nově zformovaná 531st FS. Po příchodu na Iwodžimu byla jednotka prohlášena za operační 24. března 1945. O pouhé dva dny později zažila 21st FG společně s 549th Night Fighter Squadron (NFS) pozemní útok zhruba 250 japonských vojáků na svoji základnu. 21st FG tento útok stál 14 padlých a 50 zraněných. Celkové ztráty u všech zasažených amerických jednotek činily 44 padlých a 88 zraněných. Krátce poté dostala 21st FG šanci oplatit úder nepříteli při prvním bojovém letu, když vyslala 32 P-51D k útoku na radarovou stanici na Čičidžimě.

Dne 7. dubna 1945 byla podniknuta první VLR mise. Tato mise si připsala několik historických prvenství: šlo o nejdelší operační let nad vodní plochou k útoku na cíl, nejdelší misi podniknutou s P-51D Mustang a poprvé se na japonské obloze objevily stíhačky z pozemních základen. Operační let samotný byl doprovodem B-29 z 73rd Bomber Wingu, které bombardovaly tokijskou továrnu na motory Nakajima. Více než devadesát P-51D z 15th a 21st FG odstartovalo z Iwodžimy a připojilo se k navigačnímu B-29, který je dovedl k bombardovací formaci nacházející se nad pobřežím Japonska. Piloti Mustangů zůstávali s bombardéry, útočily pouze na japonské letouny, které ohrožovaly B-29. I tak si nárokovaly 21 zničených nepřátelských letounů, šest pravděpodobných sestřelů a deset letounů poškozených. Ztraceny byly pouze tři B-29, dvě sestřelilo protiletadlové dělostřelectvo, jednu pak puma shozená na for-

maci bombardérů. Jak XXI Bomber Command, tak VII Fighter Command byly s výsledky operace velmi spokojeny.

Po uskutečnění dalších VLR letů nad Japonsko a útoků na pozemní cíle na Boninských ostrovech se do bojů zapojila 16. května 1945 také 506th FG, která čekala na dokončení Severního letiště (letišť č. 3). 506th FG byla ustavena v říjnu 1944 v Lakelandu na Floridě, speciálně pro VLR mise. Nová FG se skládala z 457th, 458th a 462nd FS, a ihned zahájila nábivku dálkových letů. Jednotku tvořili bojem prověřeni veteráni, ve Státech působící instruktoři a nově přidělení piloti, kteří všichni před zahájením operační činnosti nalétali na P-51 velkou porci hodin. Po příchodu na Iwodžimu začala 506th FG okamžitě s prováděním hlídkových letů a 18. května vyslala 462nd FS dvanáct P-51D s podvěšenými 500 lb GP pumami k útoku na Čičidžimu. Kvůli počasí podnikla tato jednotka svou první VLR misi až o více než týden později. Dne 28. května 1945 vzletlo 53 Mustangů k útoku na letiště Kasumigaura ležící poblíž města Mito na ostrově Honšú.

Krátce poté, 1. června 1945, došlo k jedné největších nebojových ztrát v historii VII Fighter Command. Všechny tři FG měly doprovázet svaz čítající více než 400 B-29 při bombardování Ósaky. Celkem 148 P-51D ze všech tří jednotek odstartovalo z Iwodžimy, aby se připojily ke „kvočně“, B-29 zajišťující navigaci. Po 350 milích letu narazily na obrovskou bouřkovou frontu. Kvůli nejisté navigaci, nezkušenému meteorologovi a také tlaku na pokračování mise (několik předešlých misí bylo pro špatné počasí přerušeno) byly Mustangy nadále vedeny vstříc smrtící frontě. Výsledkem bylo, že pouze sedmadvacet P-51D dokázalo provést plánovaný bojový let. Čtyřicet pilotů s Mustangy bylo ztraceno, ani jeden z nich kvůli nepřátelské aktivitě.

Typická VLR mise se skládala ze společného úsilí několika částí ozbrojených sil. Každou zahájil let B-24 zaměřený na získání informací o počasí, podniknutý 6 až 10 před plánovaným startem. Před hlavní formací, zhruba 100 mil, letěl B-29 monitorující aktuální meteorologickou situaci. Jakmile vzletly Mustangy, nad Japonsko a zpět je vedl B-29 zodpovědný za navigaci, protože správná navigace nad rozsáhlými vodními pláněmi v jednomístném letounu byla prakticky nerealizovatelná. Několikrát tuto roli převzaly P-61 Black Widow, které Mustangy doprovázely z Iwodžimy zhruba hodinu, na místo setkání s bombardéry. P-61 rovněž doprovázely vracující se stroje, které se nepodílely na provedení mise. Na těchto letech participovaly také B-24 v roli letounů zabezpečujících rádiové spojení. Všechny tyto stroje často zajišťovaly záchranu letců, kteří museli nouzově přistát či opustit letoun na padáku nad mořem. Podél trasy z Iwodžimy do Japonska a zpět mělo US Navy a Army Air Sea Rescue nejméně pět záchraných stanovišť. Tato stanoviště byla tvořena na hladině plujícími ponorkami na dvou až třech stanovištích nejbliž Japonsku, torpédoborci na zbylých stanovištích a ve vzduchu hlídkujícími letouny typu Dumbo. Když pilot Mustangu zjistil, že nedokáže kvůli poškození stroje či mechanické závadě doletět na Iwodžimu, mohl být naveden k nejbližšímu záchranému stanovišti. Při každé misi byla vyčleněna čtveřice Mustangů, která poskytovala ochranu ponorce tvořící stanoviště úplně nejbliž k cíli, zhruba 10 mil od japonského pobřeží. B-29 zodpovědná za navigaci kroužila u pobřeží, dokud se u ní neobjevilo 15 až 20 Mustangů a poté zahájila cestu zpět na Iwodžimu. Jakmile se Mustangy dostaly dostatečně blízko k Iwodžimě, mohly jim v navigaci pomáhat P-61. Armádní obojživelná vozidla pak čekala na Iwodžimských plážích, aby byly po ruce pilotům, kteří museli nouzově přistát v moři u pobřeží.

Řada Mustangů zaparkovaných podél Centrálního letiště číslo 2 na Iwodžimě 25. března 1945.

Co se týká samotných letounů P-51D, všechny tři jednotky létaly na standardních P-51D-20-NA a P-51D-25-NA s několika modifikacemi vylepšujícími stroje pro VLR mise. Nejviditelnější a pravděpodobně nejdůležitější úpravou byl systém navádění Uncle Dog. Zdvojený anténní sloupek krátkovlnného naváděcího systému AN/ARA-8 byl montován na hřbetě trupu. Standardní anténní sloupek radiostanice AN-104-A se pak přesunul na spodek letounu, doprostřed před podvozkovou šachtu. "Kvočna", B-29 zodpovědná za navigaci, vysílala paprsek směrem k Japonsku a od Japonska, systém instalovaný v P-51D jej dokázal zachytit a transformovat do zvukového signálu v podobě písmena morseovky – buď U, nebo D. Veden tímto signálem tak pilot nasměřoval svůj stroj tak, aby ve sluchátkách slyšel stabilní tón těchto písmen a měl tak jistotu, že letí správným směrem. Signál pomáhající s navigací k ostrovu byl vyslán rovněž z Iwo-džimy, z vrcholku hory Suribači. Zastavba systému Uncle Dog byla prováděna přímo u jednotek, poslední P-51D na Iwojímě jej dostal v půlce června 1945. S novým systémem se proto piloti museli seznámit až přímo u jednotek na Iwo-džimě. Úpravou prošel také IFF vysílač SCR-695, který byl umístěn v kokpitu za standardní radiostanicí SCR-522. Pokud se tak stalo, baterie byla ze svého obvyklého místa za SCR-522 přemístěna do motorového prostoru. Na levou stranu motorového krytu před náběžnou hranu křídla pak byl přidán malý vstup vzduchu kvůli chlazení. P-51D byly vybaveny též systémem hlídání zadní polosféry AN/APS-13, ale řada pilotů jej vypínala a některé ze squadron jej demontovaly. Tento systém detekoval přítomnost letadla za vlastním letounem a pokud se tak stalo, rozsvítila se v kokpitu varovná kontrolka a zazněl zvonek. Kromě těchto úprav se pozemní personál potýkal s permanentní přítomností

Personál VII Fighter Command tlačí Mustang směrem k místu stání. Červenec 1945, Iwo-džima, Boninské ostrovy.

prachu a nečistot, zakrýval proto na P-51D co největší počet otvorů. Zakrývány byly ventilační otvory na předí, hlavně kulometů, stejně jako otvory na vypadávací nábojnic na spodní straně křídla.

Na VLR misích P-51D nosily vždy 110 či 165 galonové přídavné nádrže. Preferovány byly 110 galonové nádrže, 165 galonové nádrže byly používány hlavně v kombinaci s raketami a při výškovém krytí záchranných operací na moři. Kvůli jejich velkým rozměrům byly k jejich stabilizaci používány podpůrné desky. Ty byly vyráběny zejména na Iwo-džimě, zpočátku z na místě nalezené překližky. Dřevo se však vlhlo a kroutilo a nezaručovalo bezproblémové odhazování nádrží. Proto byl následně ke konstrukci desek pro 110 galonové nádrže použit kovový šrot. Protože se létalo především nad vodní hladinou, vyrobili Capt. Jim Tapp a Capt. Vic Mollan ze 78th FS odhazovatelnou záchrannou sadu, která později dostala kódové označení "Josephine". Sada obsahující záchranný člun A-3, radiostanice pro přežití, dávku potravin a pití a výbavu pro vizuální signalizaci byla vložena do upravené 110gal nádrže. Tato nádrž byla odhazována, otevřela se a její obsah se na padáku snesl k sestřelenému pilotovi. Společně s přídavnými nádržemi a Josephine byly během útoků na pozemní cíle na Boninských ostrovech a během raných misí na podporu pozemních jednotek neseny také 500 lb GP pumy. V květnu 1945 několik squadron jako 78th a 531st začaly na své P-51D montovat závěsníky pro rakety. Nicméně, kvůli nedostatku raket je do konce války ani u jedné ze squadron nedostaly všechny Mustangy. P-51D mohly pod každou polovinou křídla nést trojici pětipalcových raket a 165gal nádrž, za cenu zvýšení aerodynamického odporu. Další překážkou, kterou museli piloti překonat, bylo zavedení zaměřovačů K-14A. Piloti neprošli žádným výcvikem v jejich používání a díly k těmto zaměřovačům nebyly dodávány dříve než ve druhé polovině léta 1945.

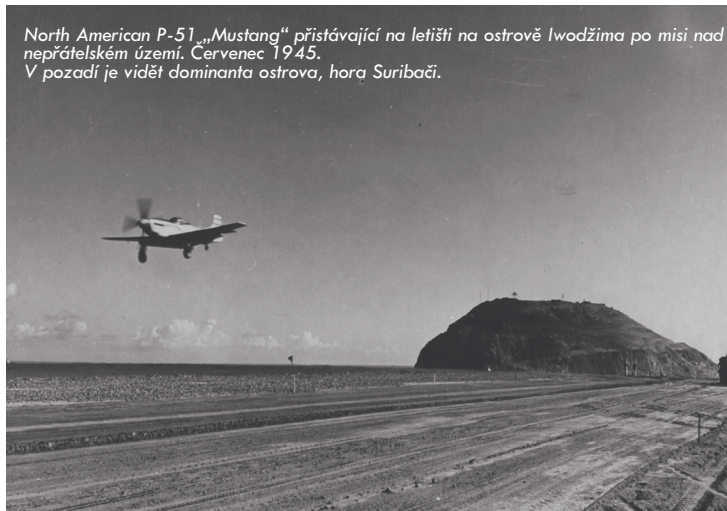

Mustangy vrací se z mise na nepřátelském území, při rozchodu na přistání na letišti na Iwo-džimě. Nad obzorem je vidět další letka. Mustangy jsou zaparkovány podél ranveje.

Mezi 7. dubnem a 14. srpem 1945 bylo uskutečněno celkem 51 Very Long Range misí, 41 úspěšných. Devět bylo zrušeno kvůli nepříznivému počasí a jednou se nepodařilo setkat s doprovázenými letouny. Počasí hrálo velkou roli, kromě devíti zrušených byla řada dalších misí odložena či změněna ještě než P-51D vůbec vzletly. Ačkoliv průměrná doba trvání úspěšné VLR mise byla 7,3 hodiny, hlášení pilotů, kteří byli ve vzduchu déle než 8 hodin a přistávali s posledními zbytky paliva v nádržích, byla celkem obvyklá. Původním úkolem VII Fighter Command byly doprovody B-29 z Marian při náletech na Japonsko. Na provádění těchto misí byly jednotky VII FC vycvičeny a připraveny. Avšak po zahájení doprovodných VLR misí bylo jasné, že doprovody B-29 nebudou potřeba. Japonci totiž v průběhu léta 1945 nechávali své letouny na zemi, ukryté a v bezpečí, a na svazy B-29 obvykle japonské stíhačky neútočily. Japonci se tak patrně chovali proto, aby ušetřili své síly pro odražení předpokládané americké invaze na Japonské souostroví. Například 506th FG zaznamenala jen v jednom případě během doprovodné mise ve vzduchu maximálně 40 nepřátelských strojů operujících ve stejném čase ve stejném prostoru. Stalo se tak na začátku června, přičemž takto vysoká aktivita japonských stíhaček byla naprostou výjimkou. Z 51 VLR misí tak byly v červenci a srpnu pouze tři zaměřeny na doprovod. VII Fighter Command poté začalo používat P-51D k útokům na náhodné pozemní cíle. P-51D sice nebyly nejvhodnější platformou pro provádění takových útoků, ale se ctí odlétaly 39 VLR misí tohoto typu. Během svého poměrně krátkého válečného působení VII Fighter Command nastřádalo působivé skóre čítající 225 nepřátelských letounů zničených ve vzduchu, 56 sestřelů pravděpodobných a 119 poškozených strojů. Nárokovalo také dalších nepotvrzených 219 letounů zničených na zemi a 450 poškozených, stejně jako stovky plavidel, lokomotiv, železničních vagónů, budov, hangárů a radarových stanic. Tato čísla si bohužel vyžádala oběť v podobě životů 107 pilotů.

Jak díky výše uvedeným výsledkům, tak i pro výjimečný způsob operačního nasazení, patří historie VII Fighter Command, jeho personálu i nasazených letounů P-51D Mustang k nejzajímavějším a nejpůsobivějším příběhům Druhé světové války.

Brian Walter

North American P-51 „Mustang“ přistávající na letišti na ostrově Iwo-džima po misi nad nepřátelském území. Červenec 1945. V pozadí je vidět dominantna ostrova, hora Suribači.

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započítím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobře větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS

* INSTR. SYMBOLS

* INSTRUKTION SINNBILDEN

* SYMBOLES

* 記号の説明

OPTIONAL
VOLBABEND
OHNOUTSAND
BROUSITOPEN HOLE
VYVRTAT OTVORSYMETRICAL ASSEMBLY
SYMETRICKÁ MONTÁŽREMOVE
ODŘÍZNOUTREVERSE SIDE
OTOČITAPPLY EDUARD MASK
AND PAINT
POUŽIT EDUARD MASK
NABARVIT

PARTS

DÍLY

TEILE

PIÈCES

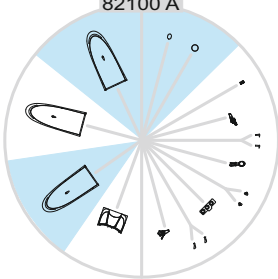

部品

PLASTIC PARTS

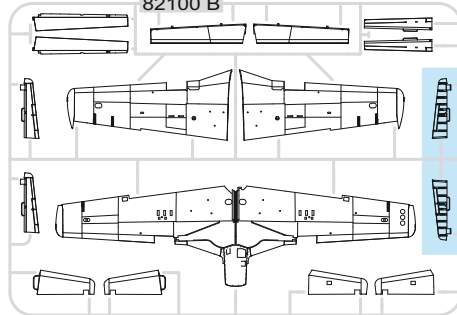
A>

82100 A

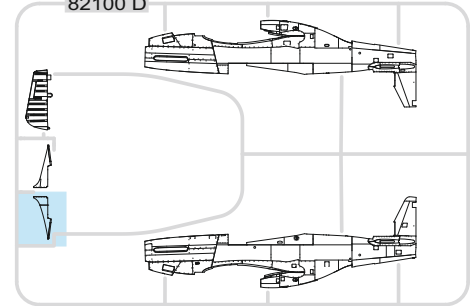
B>

82100 B

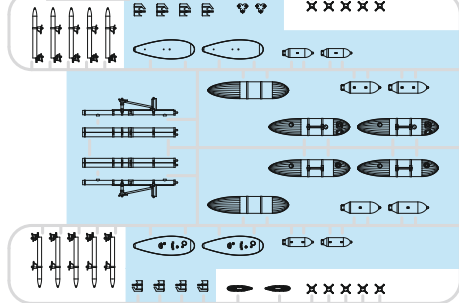
D>

82100 D

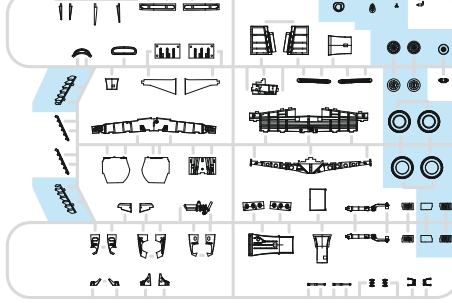
F>

82100 F

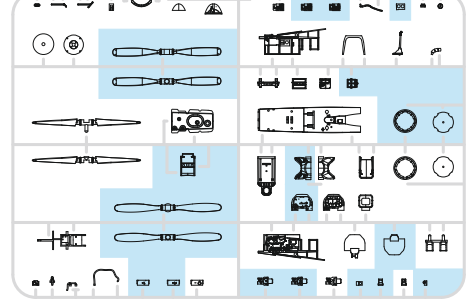
G>

82100 G

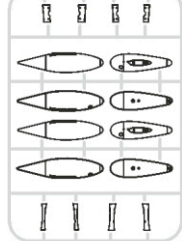
H>

82100 H

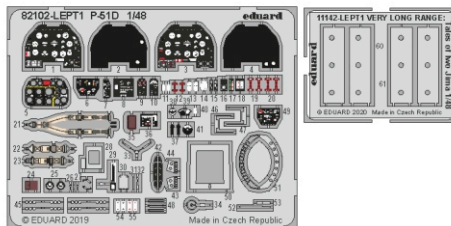

J>

82100 J

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

RP - RESIN PARTS

R19

2 pcs.

R12

2 pcs.

R13

1 pc.

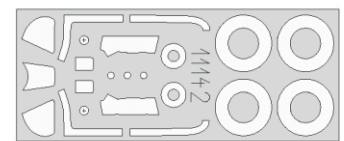
R167

6 pcs.

R168

6 pcs.

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

PEINTURE

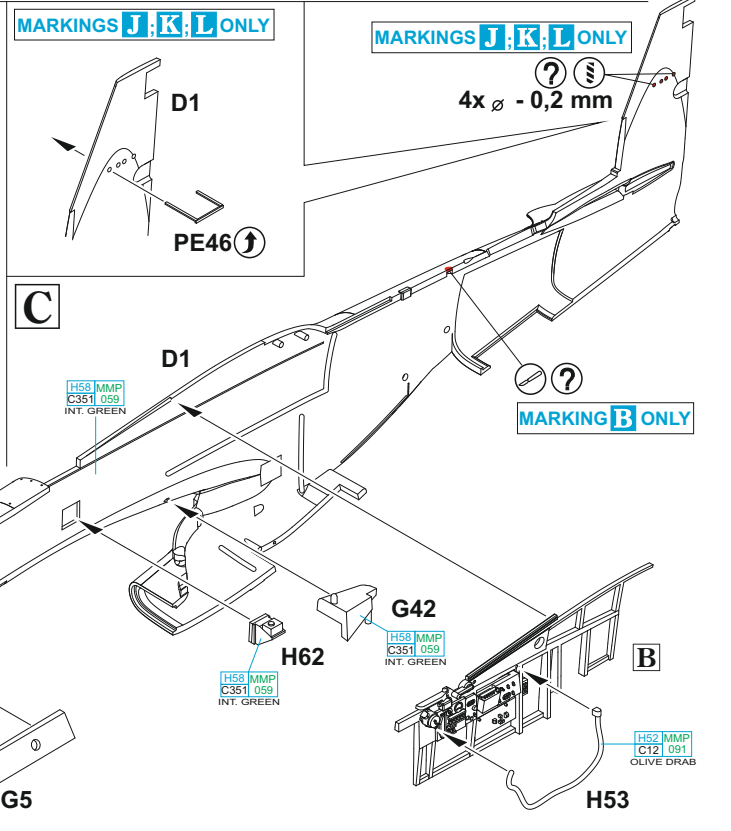
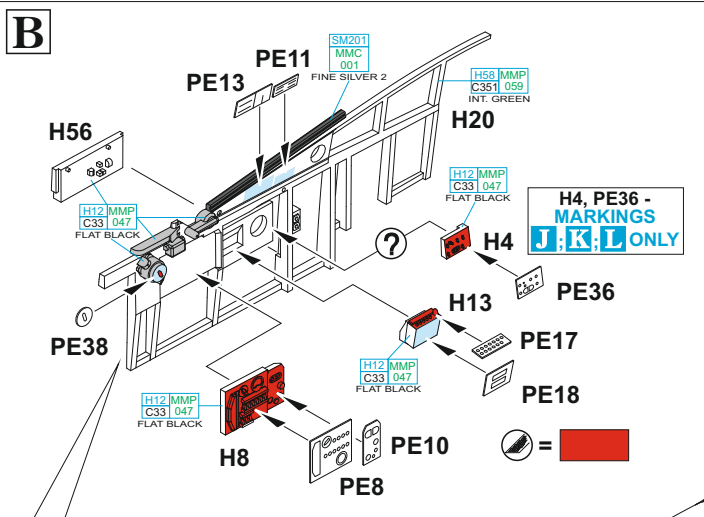
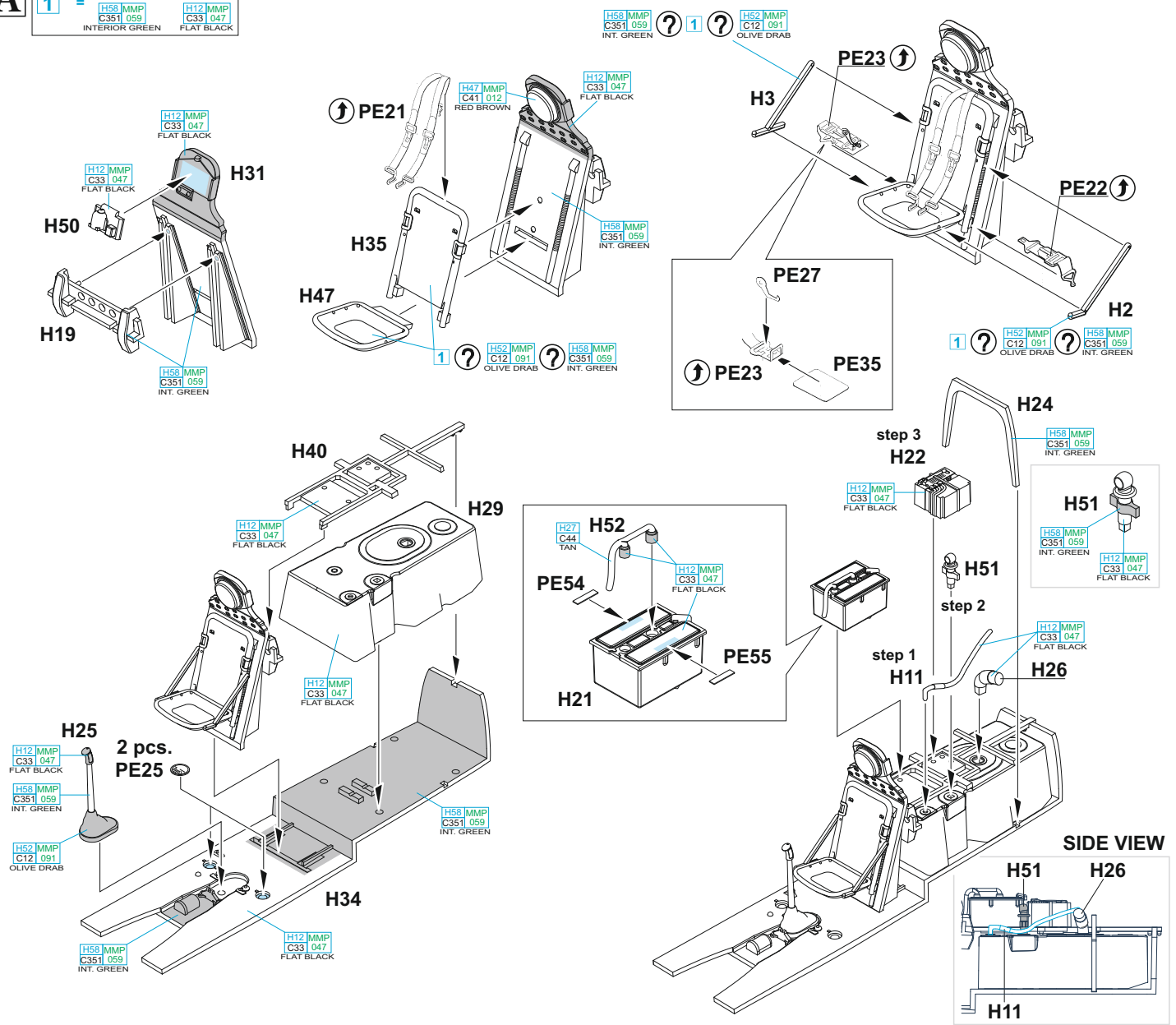
色

GSI Creos (GUNZE)		MISSION MODELS	
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H1	C1	MMP-001	WHITE
H8	C8		SILVER
H12	C33	MMP-047	FLAT BLACK
H15	C65		BRIGHT BLUE
H27	C44		TAN
H37	C43		WOOD BROWN
H47	C41	MMP-012	RED BROWN
H52	C12	MMP-091	OLIVE DRAB
H58	C351	MMP-059	INTERIOR GREEN
H77	C137	MMP-040	TIRE BLACK
H90	C47		CLEAR RED
H91	C48		CLEAR YELLOW

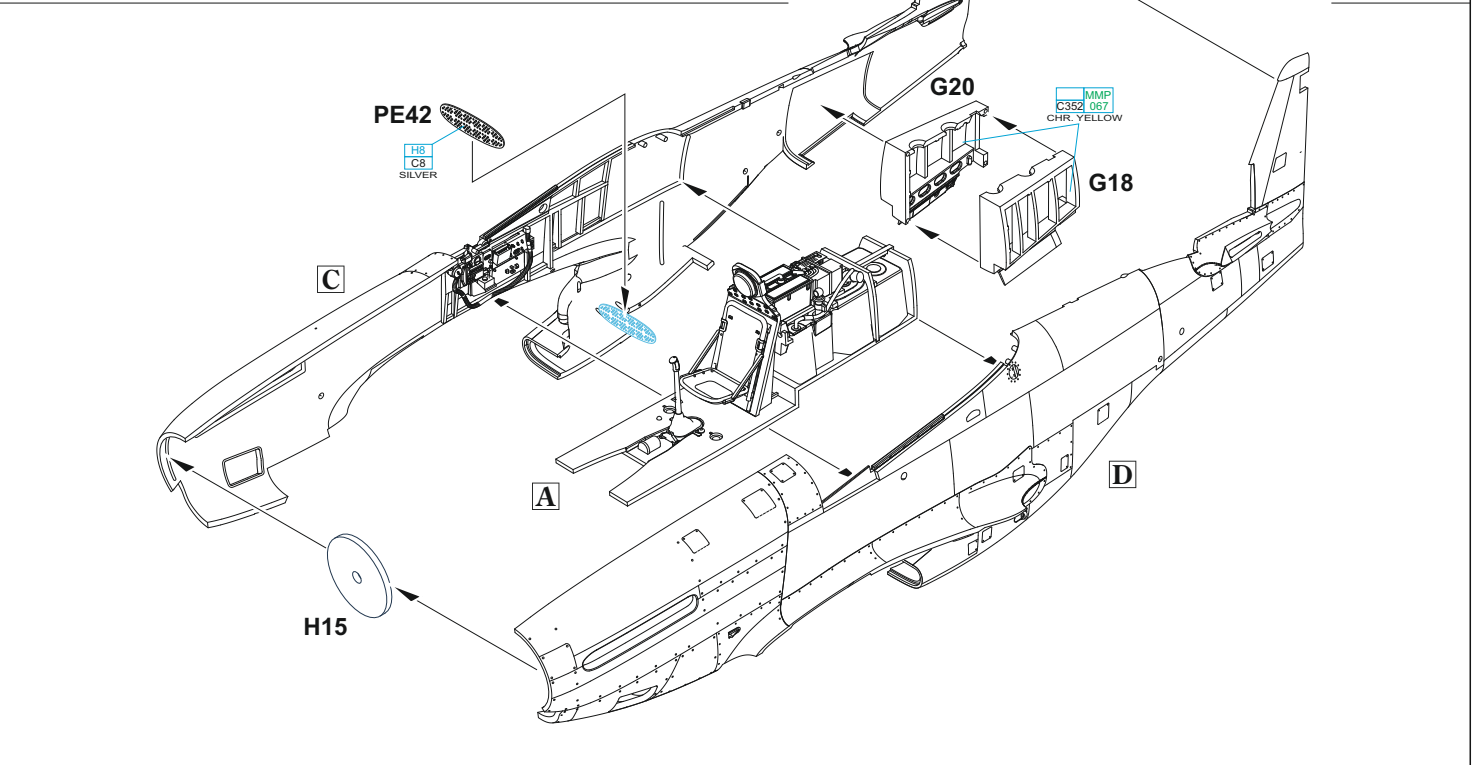
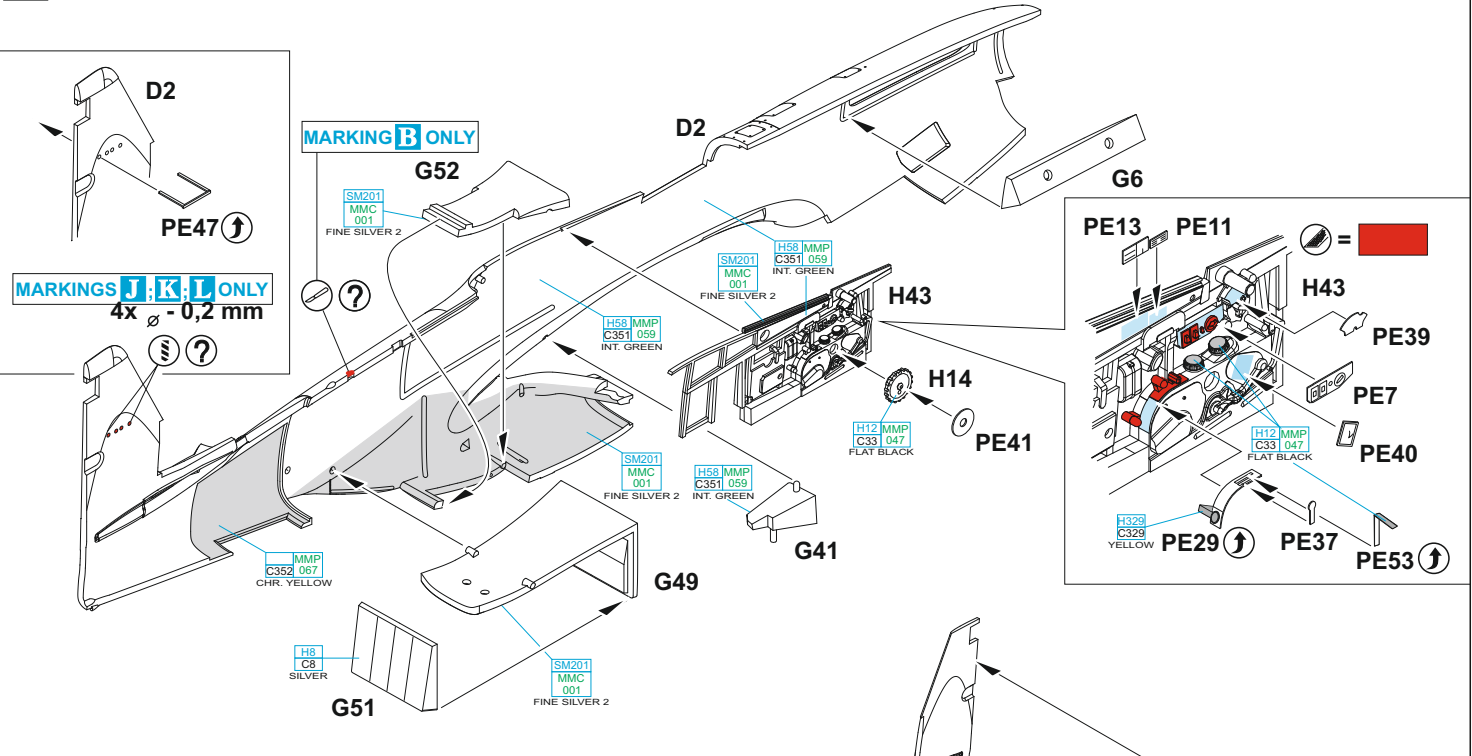
GSI Creos (GUNZE)			MISSION MODELS
AQUEOUS	Mr.COLOR	PAINTS	
H94	C138		CLEAR GREEN
H316	C316	MMP-104	WHITE
H327	C327	MMP-101	RED
H328	C328		BLUE
H329	C329		YELLOW
	C135	MMP-018	RUSSIAN GREEN
Mr.METAL COLOR		METALLICS	
	MC214	MMM-001	DARK IRON
Mr.COLOR SUPER METALLIC		METALLICS	
	SM201	MMC-001	SUPER FINE SILVER
	SM203		SUPER IRON

A 1 = 90% + 10%

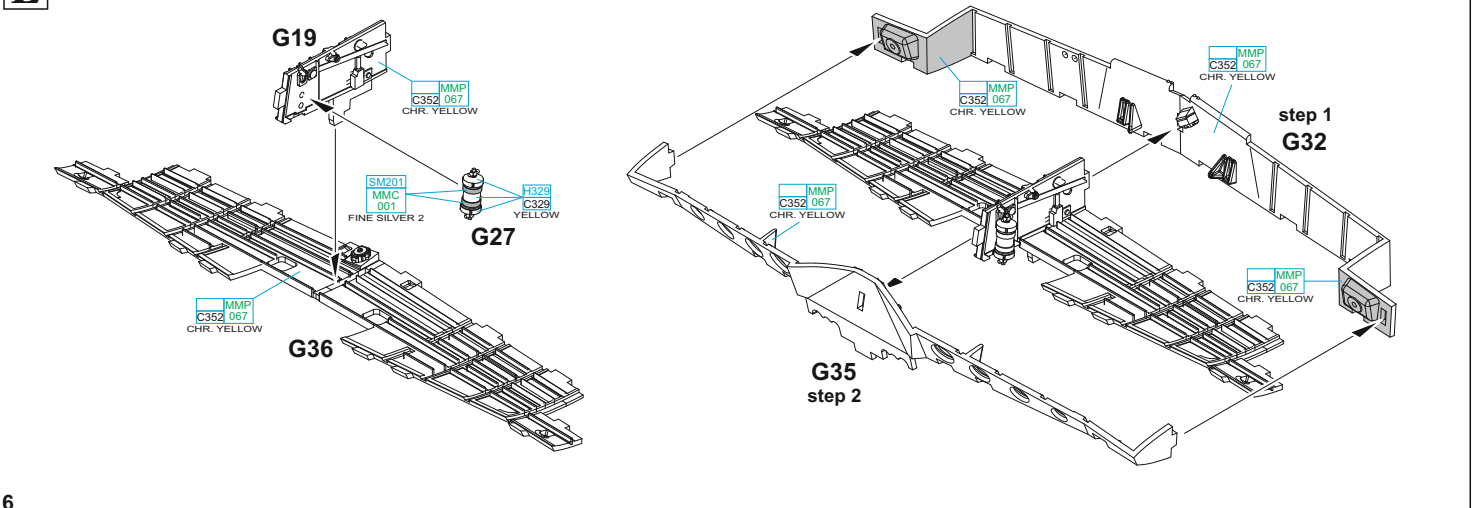
H58 MMP C351 059 INTERIOR GREEN
 H12 MMP C33 047 FLAT BLACK

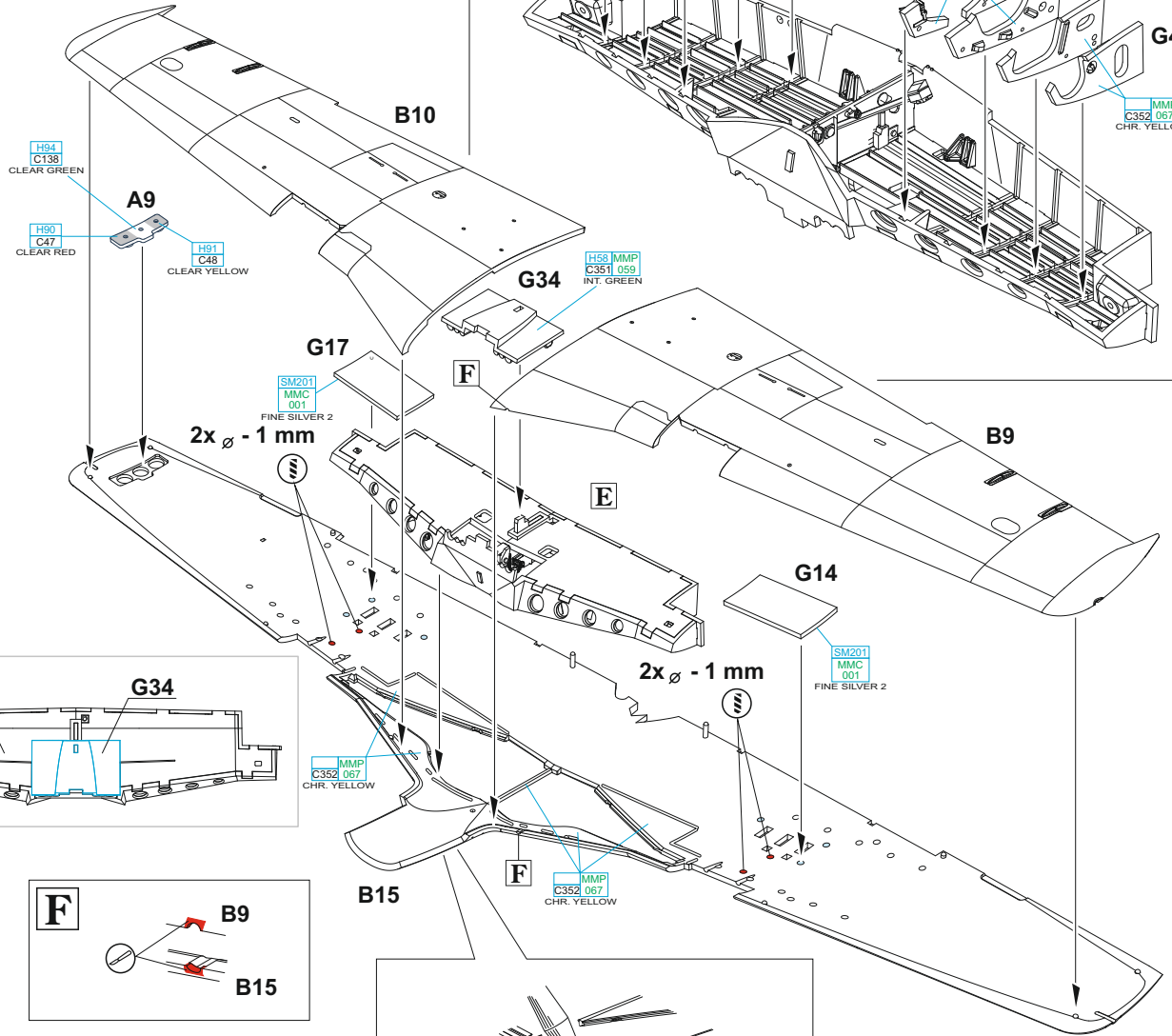
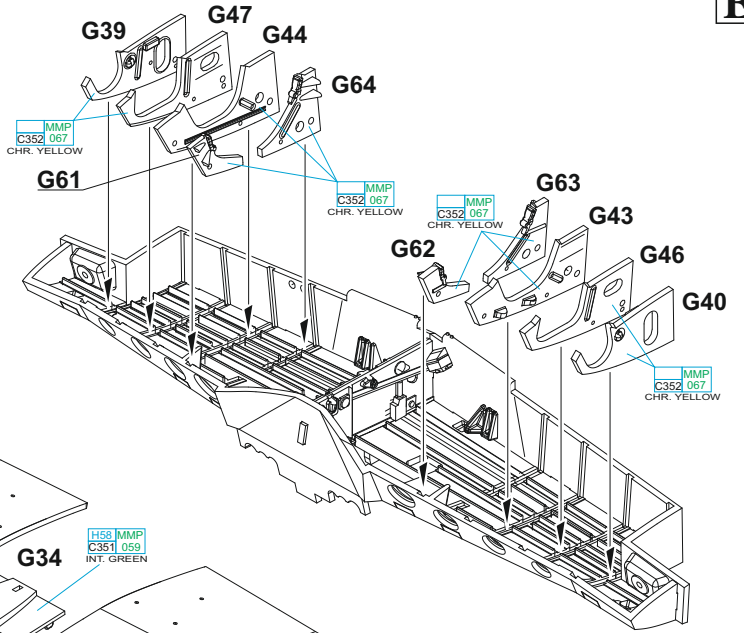
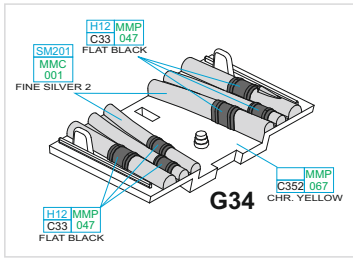

D

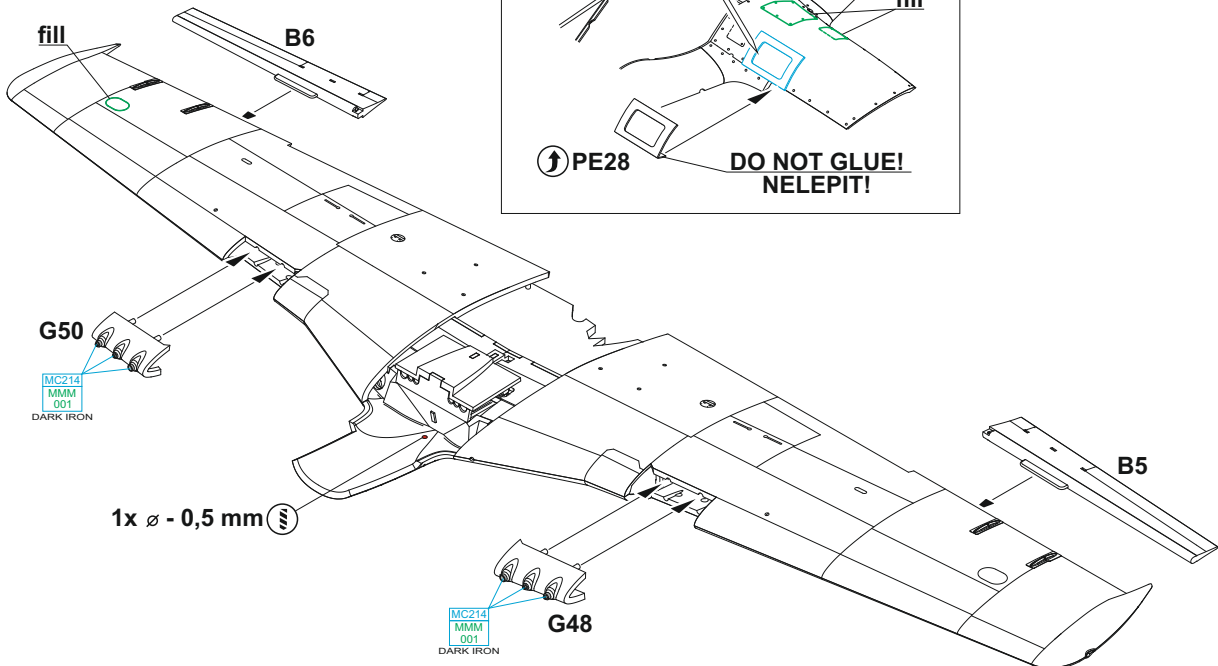
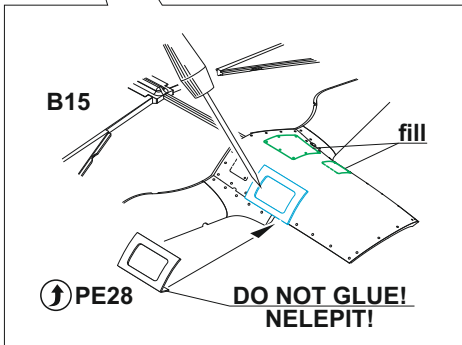
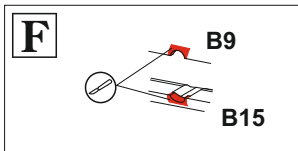
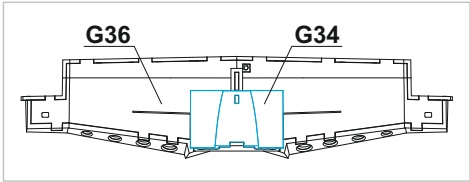

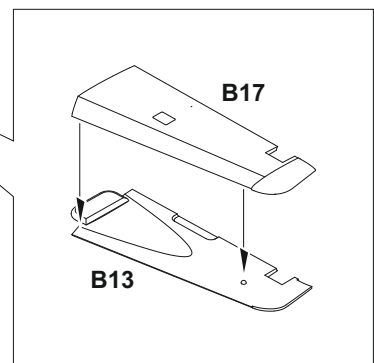
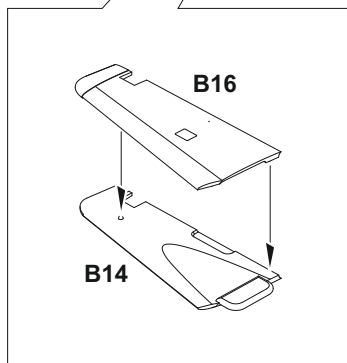
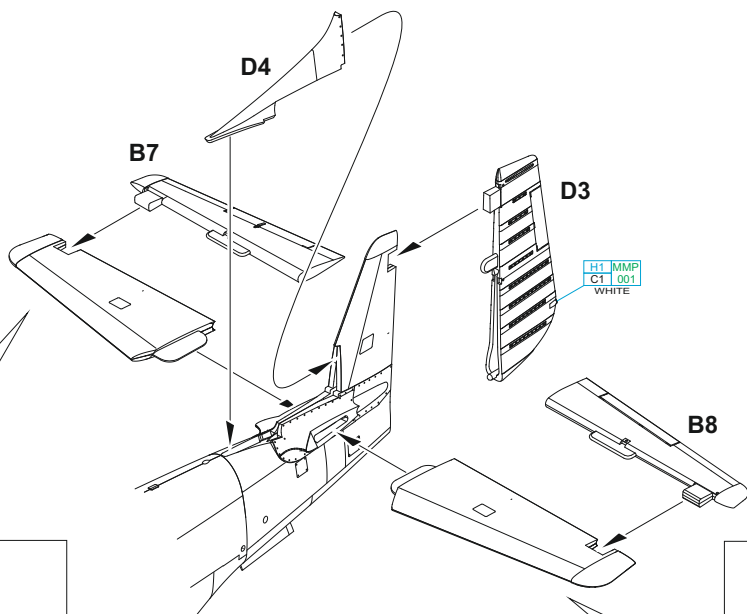
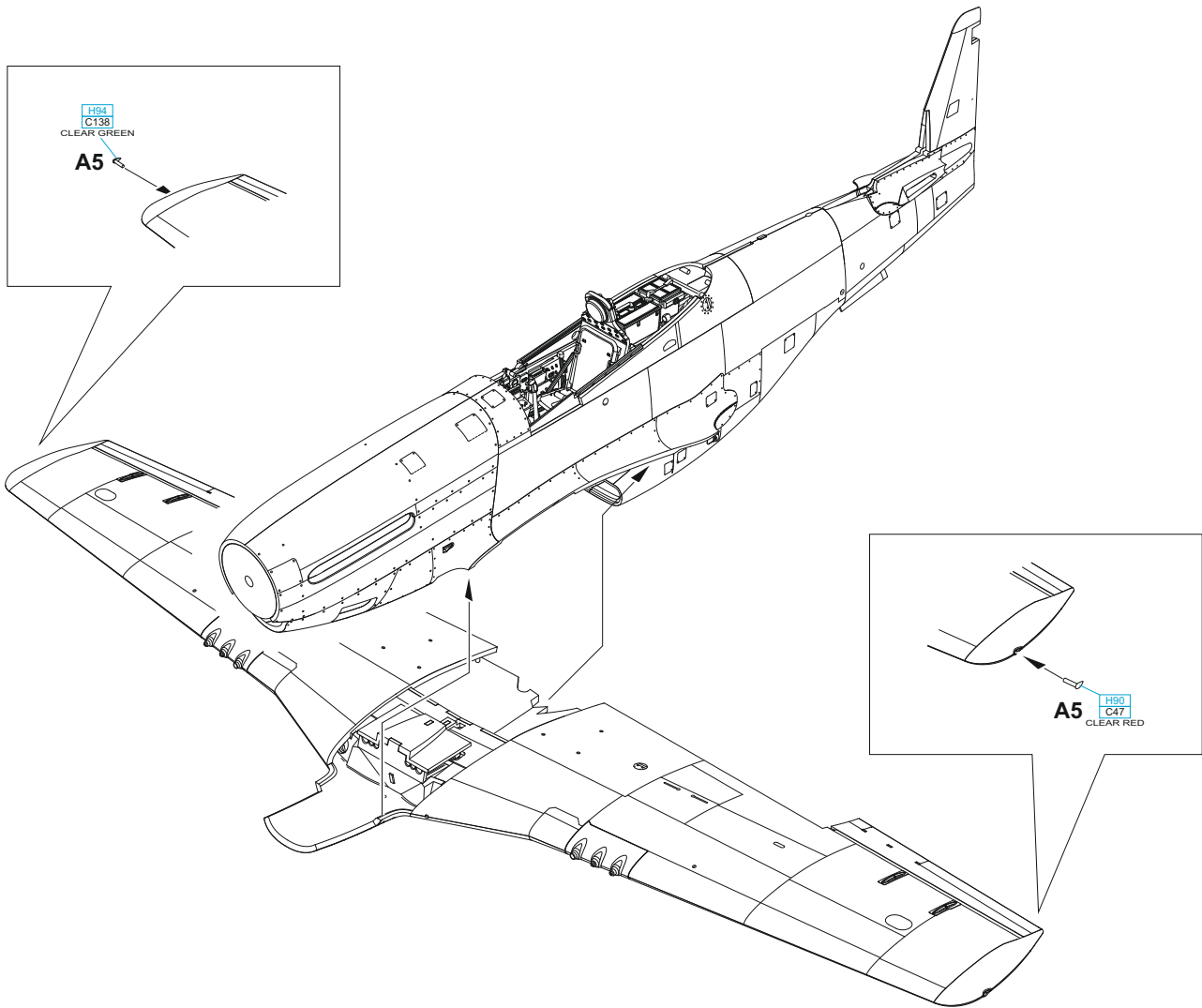
E

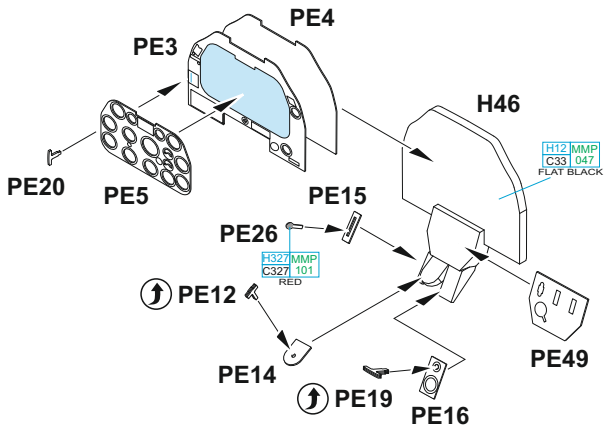

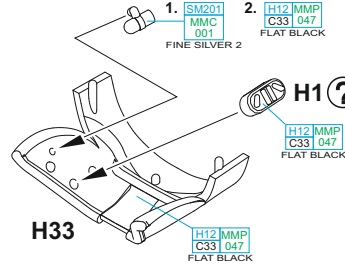
UPPER VIEW

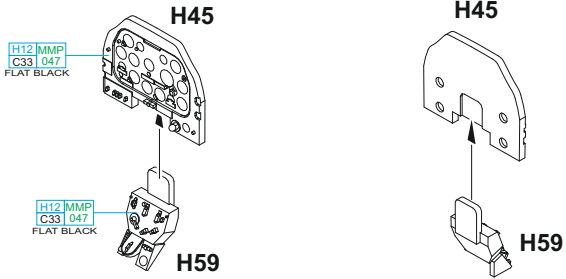
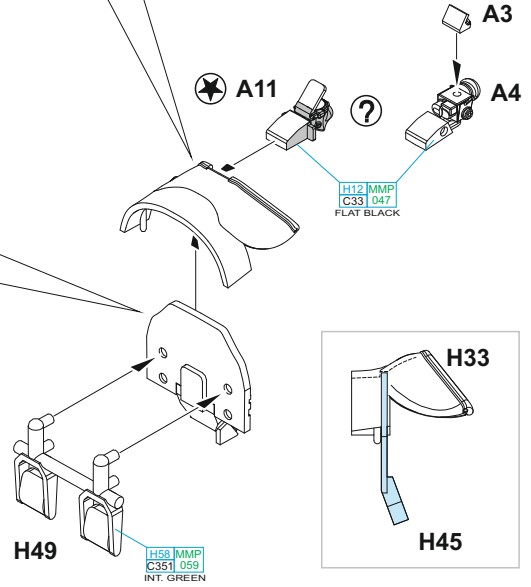

A8 right ↔ A7 left

H1 - MARKINGS
A, F, I, J, K, L
ONLY

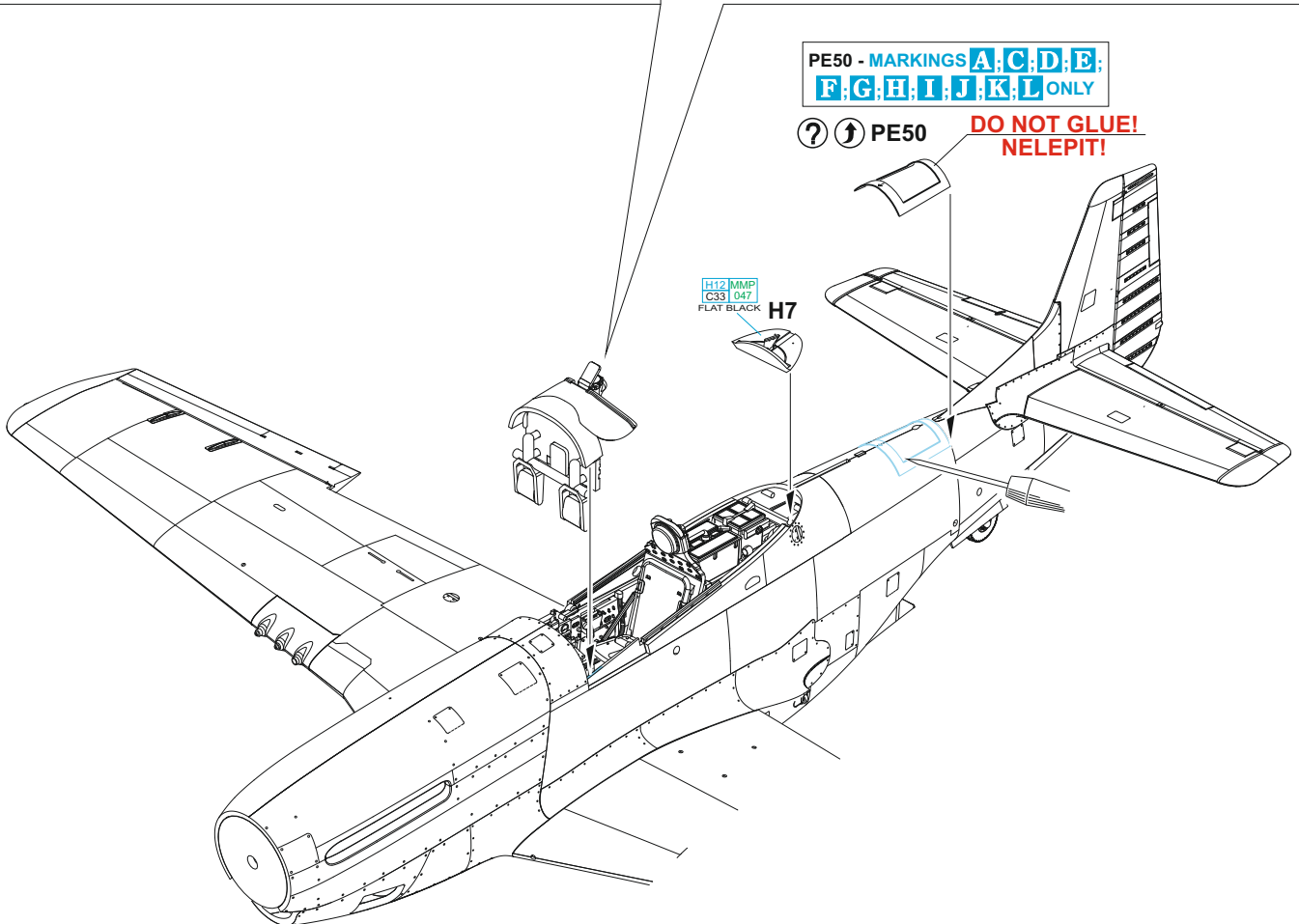
A3, A4 - MARKINGS A, F, I, J, K, L
A11 - MARKINGS B, C, D, E, G, H

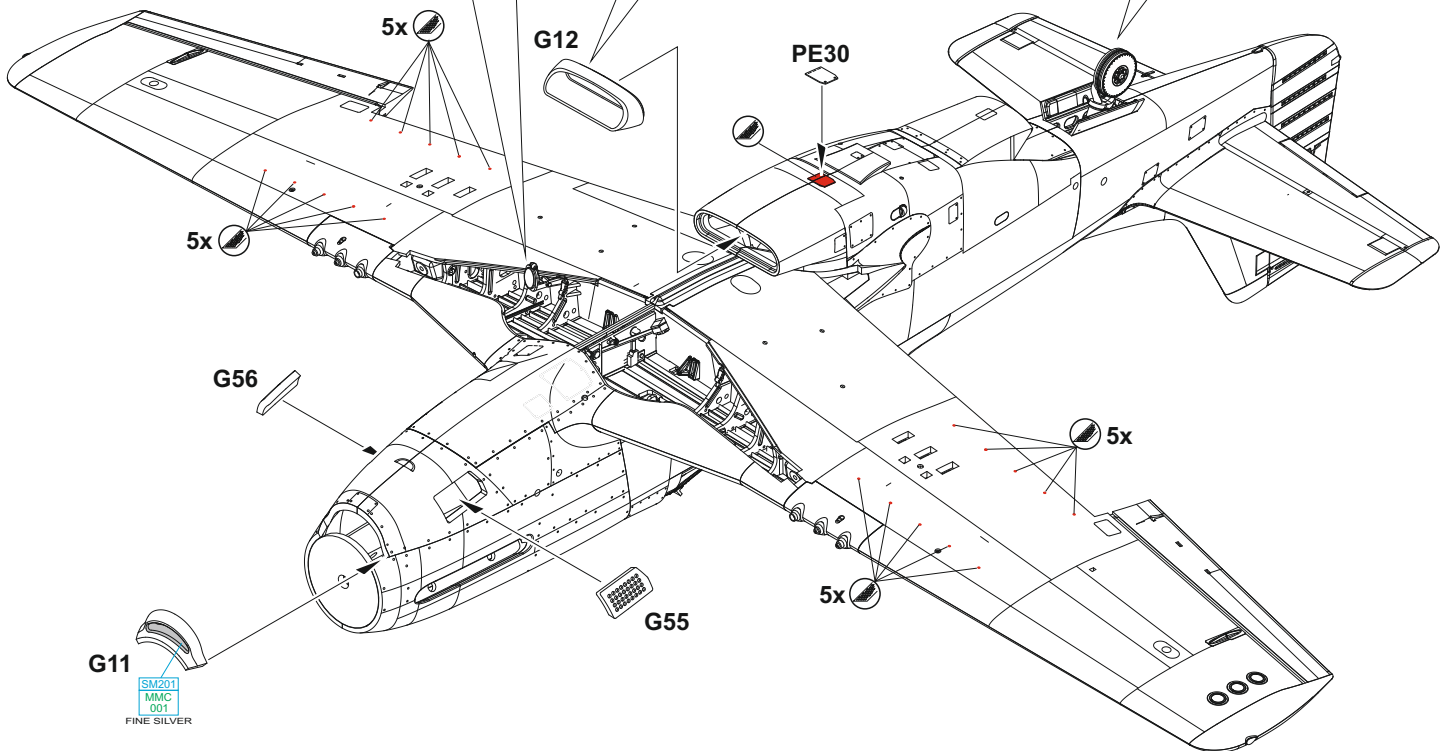
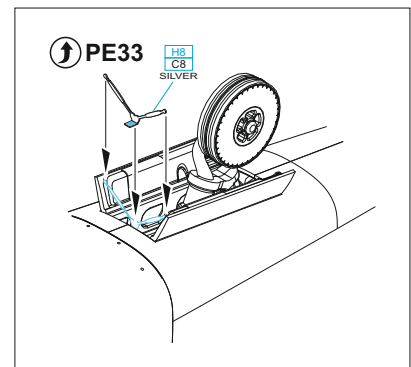
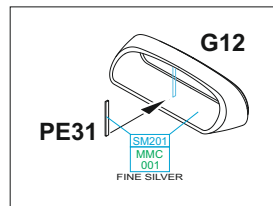
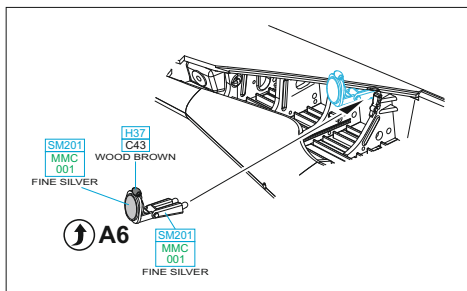
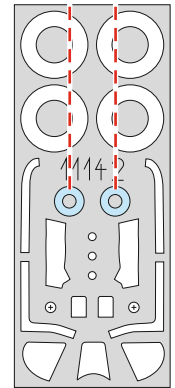
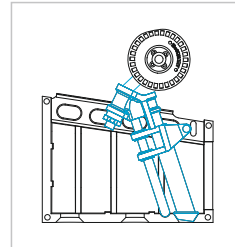
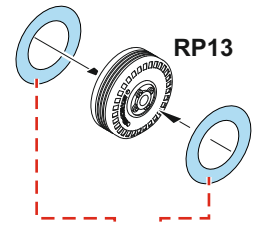
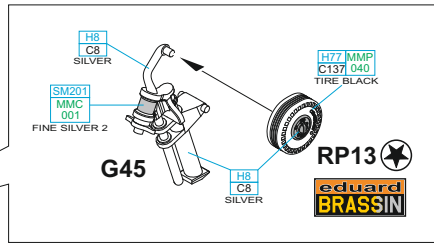
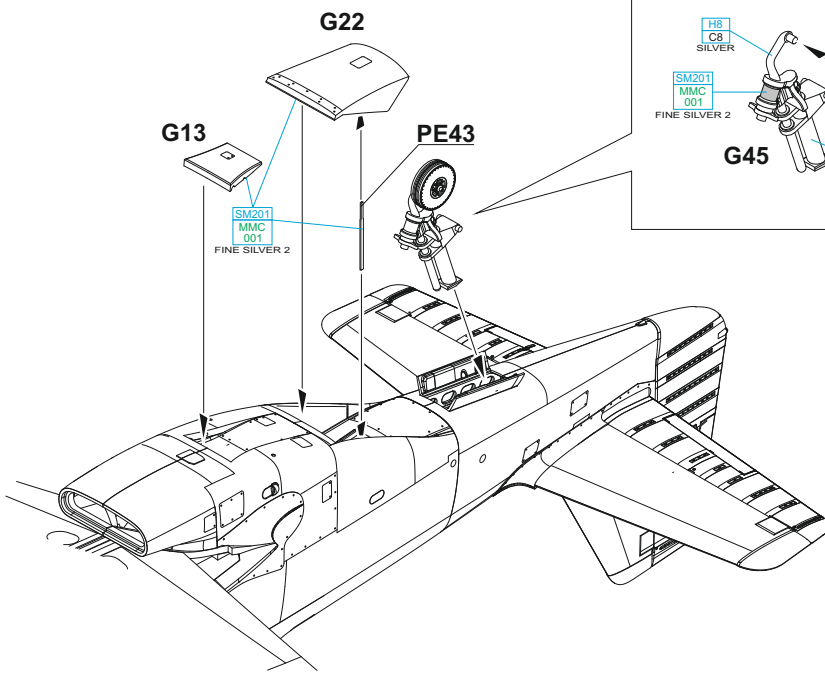

OPTIONAL: decal 98, 99, 100, 101, 102

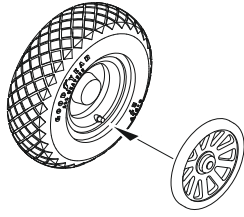
PE50 - MARKINGS A, C, D, E;
F, G, H, I, J, K, L ONLY

PE50 **DO NOT GLUE!**
NELEPIT!

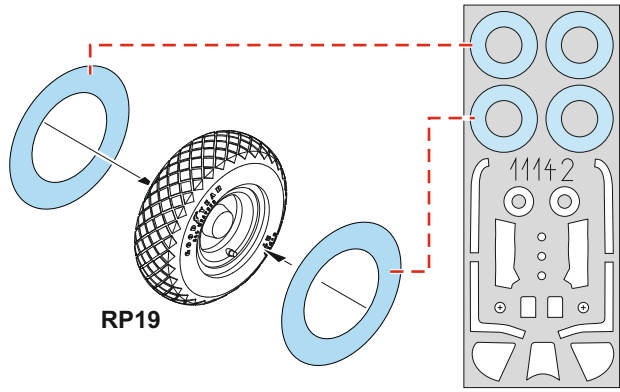

★ RP19

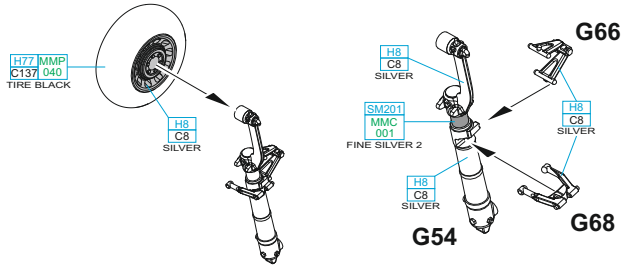

RP12

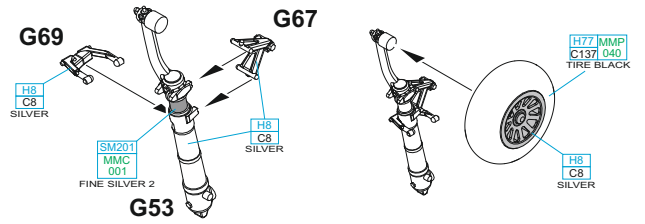

RP19

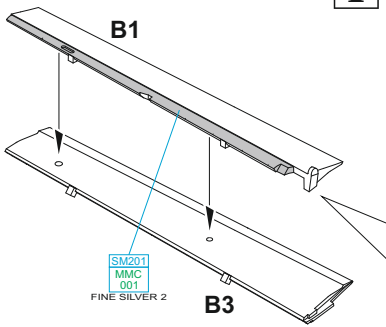
G

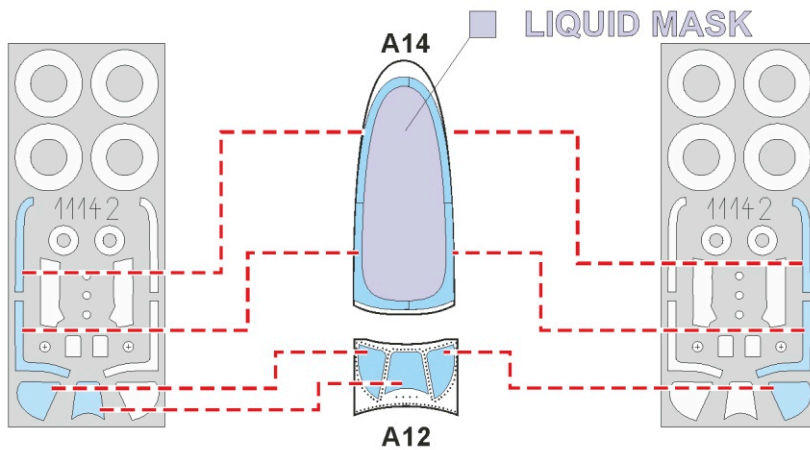
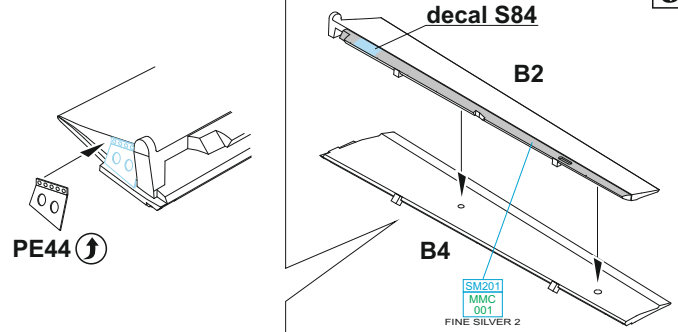
H

I

J

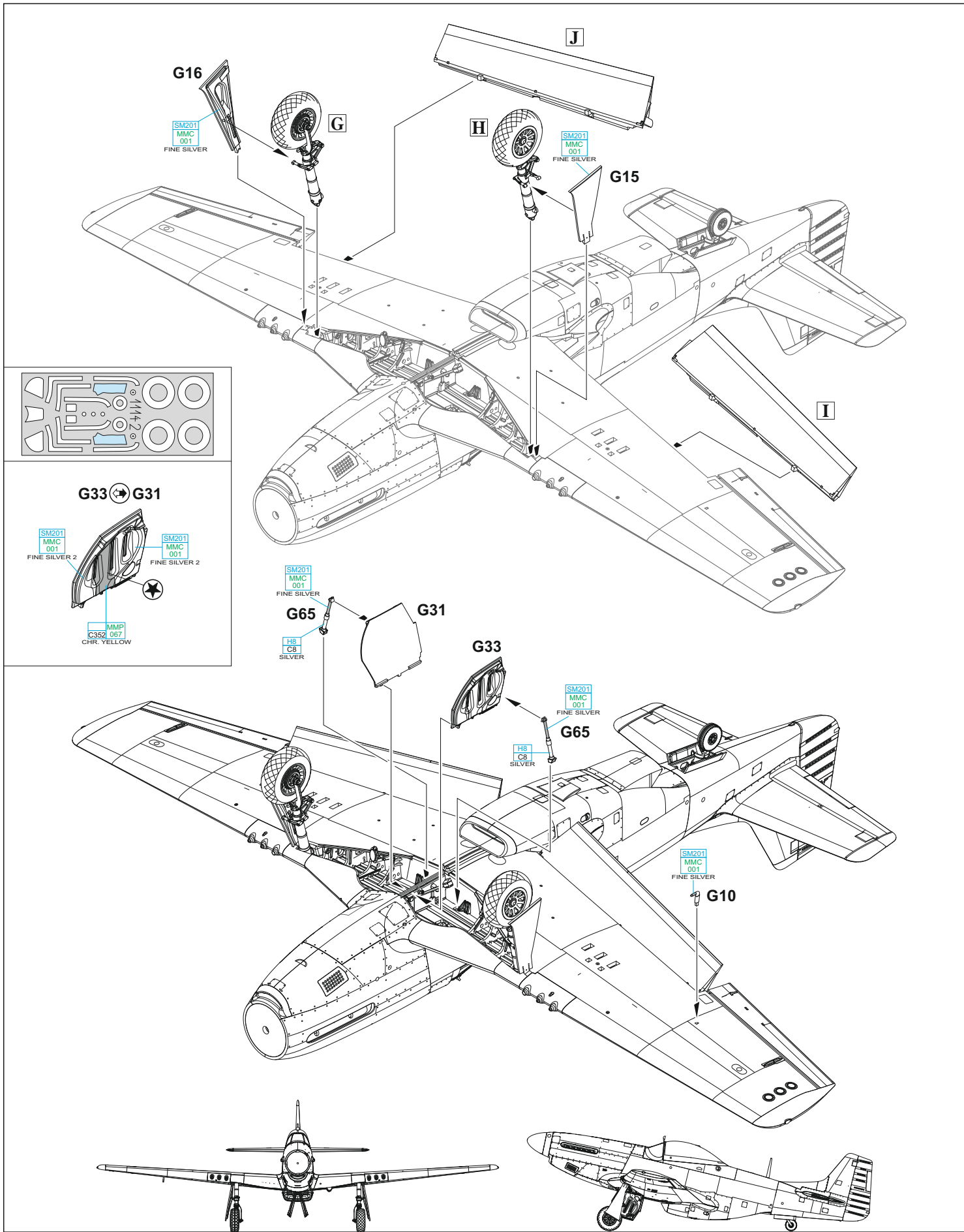
A9

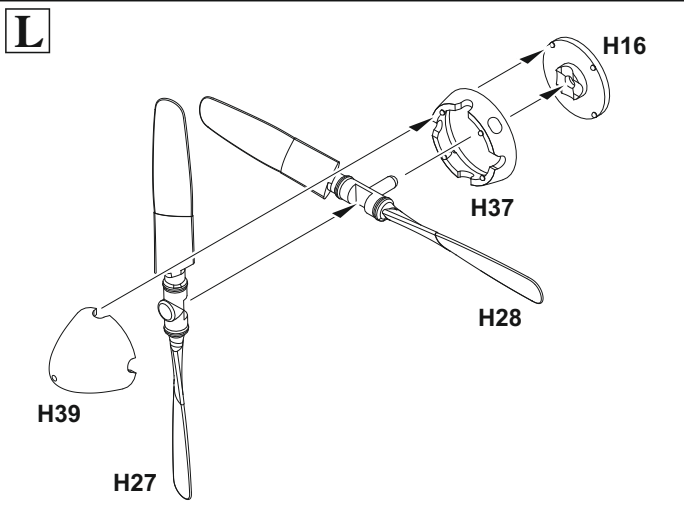
A6

A11

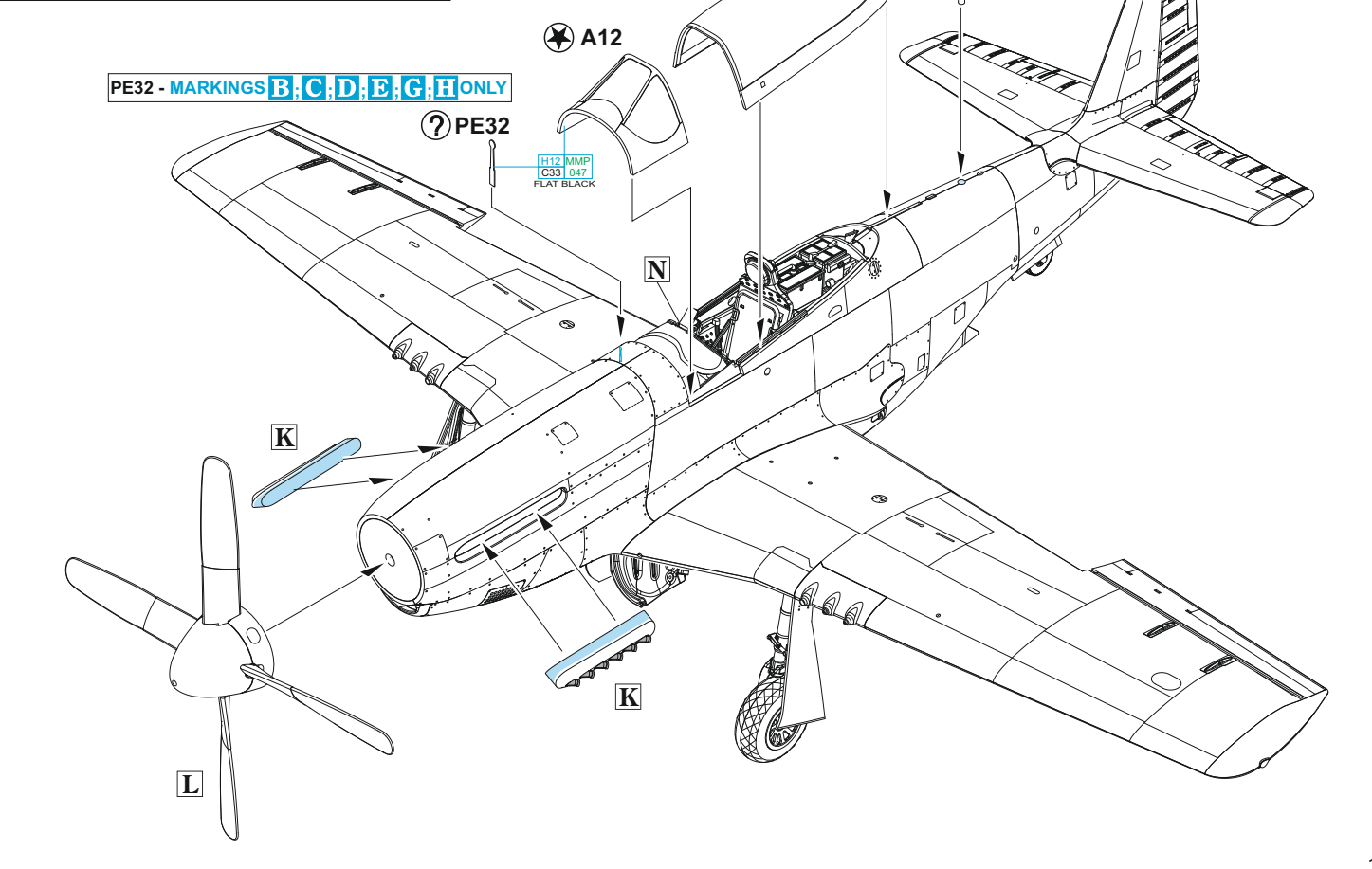
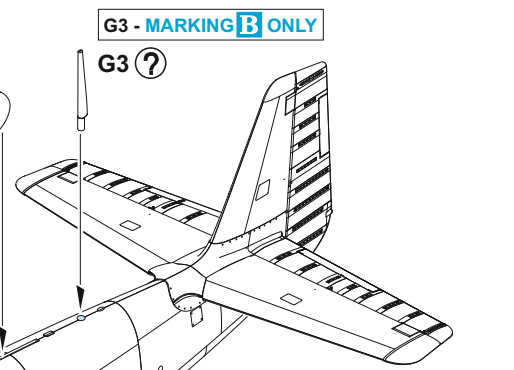
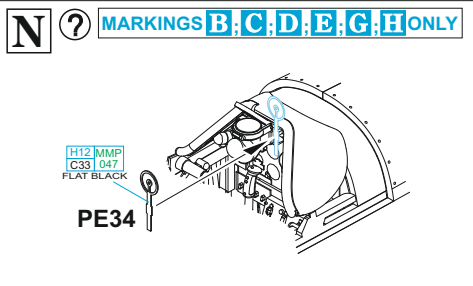
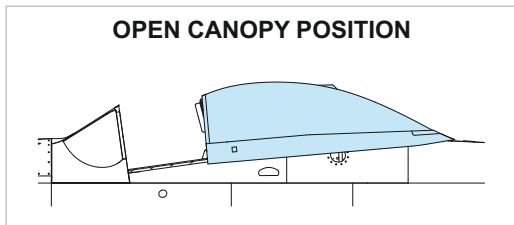
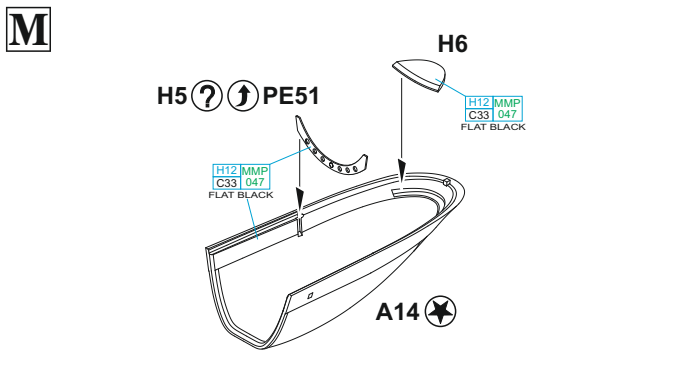
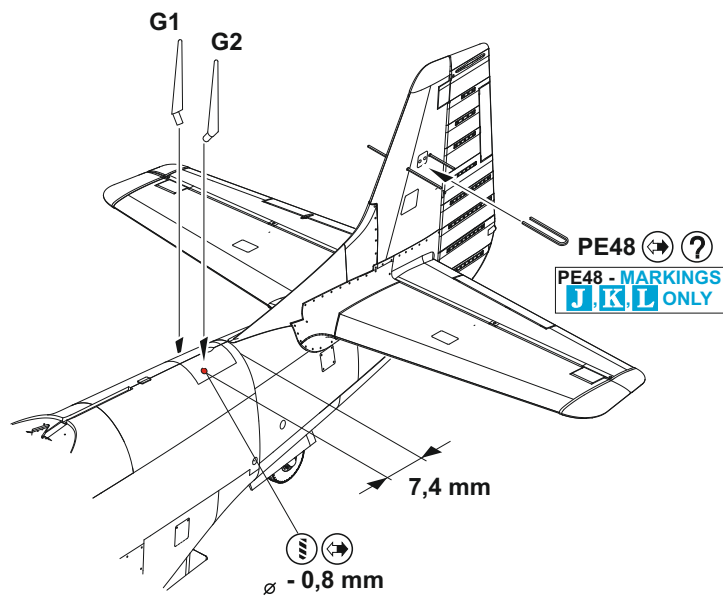
A11

A6

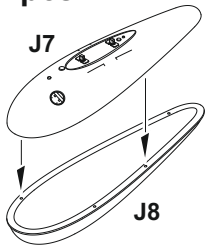

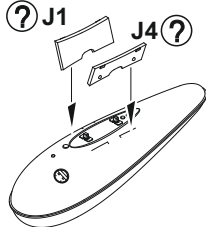
MARKINGS **A:C:D:E:F:**
G:H:I:J:K:L ONLY

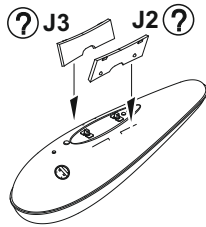
2 pcs.

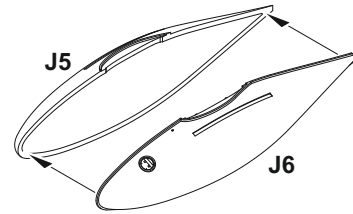
O

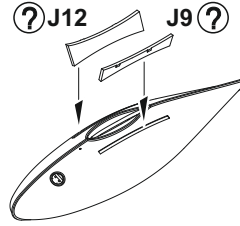
P

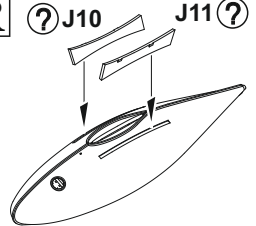
2 pcs.

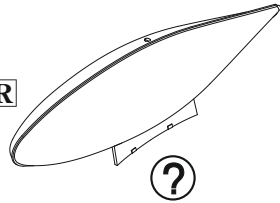
Q

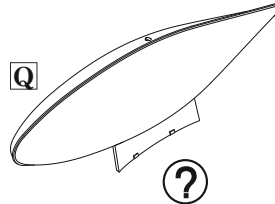
R

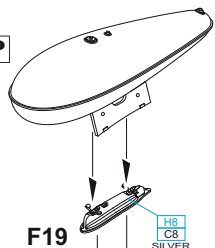
R

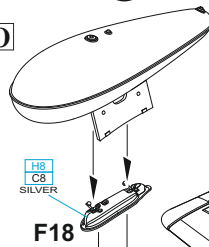
Q

P

O

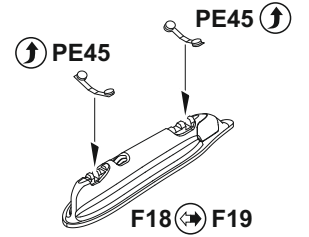
F19

H8
C8
SILVER

G4

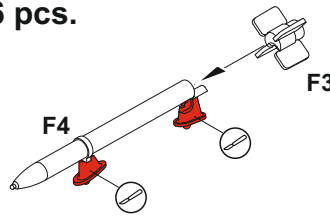
F18

H8
C8
SILVER

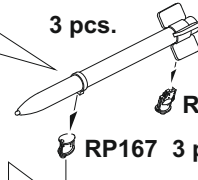

F18 → F19

6 pcs.

3 pcs.

RP168 3 pcs.

RP167 3 pcs.

MARKINGS **A**, **C**, **E**, **F**, **I** ONLY

3 pcs.

RP168 3 pcs.

RP167 3 pcs.

PE60

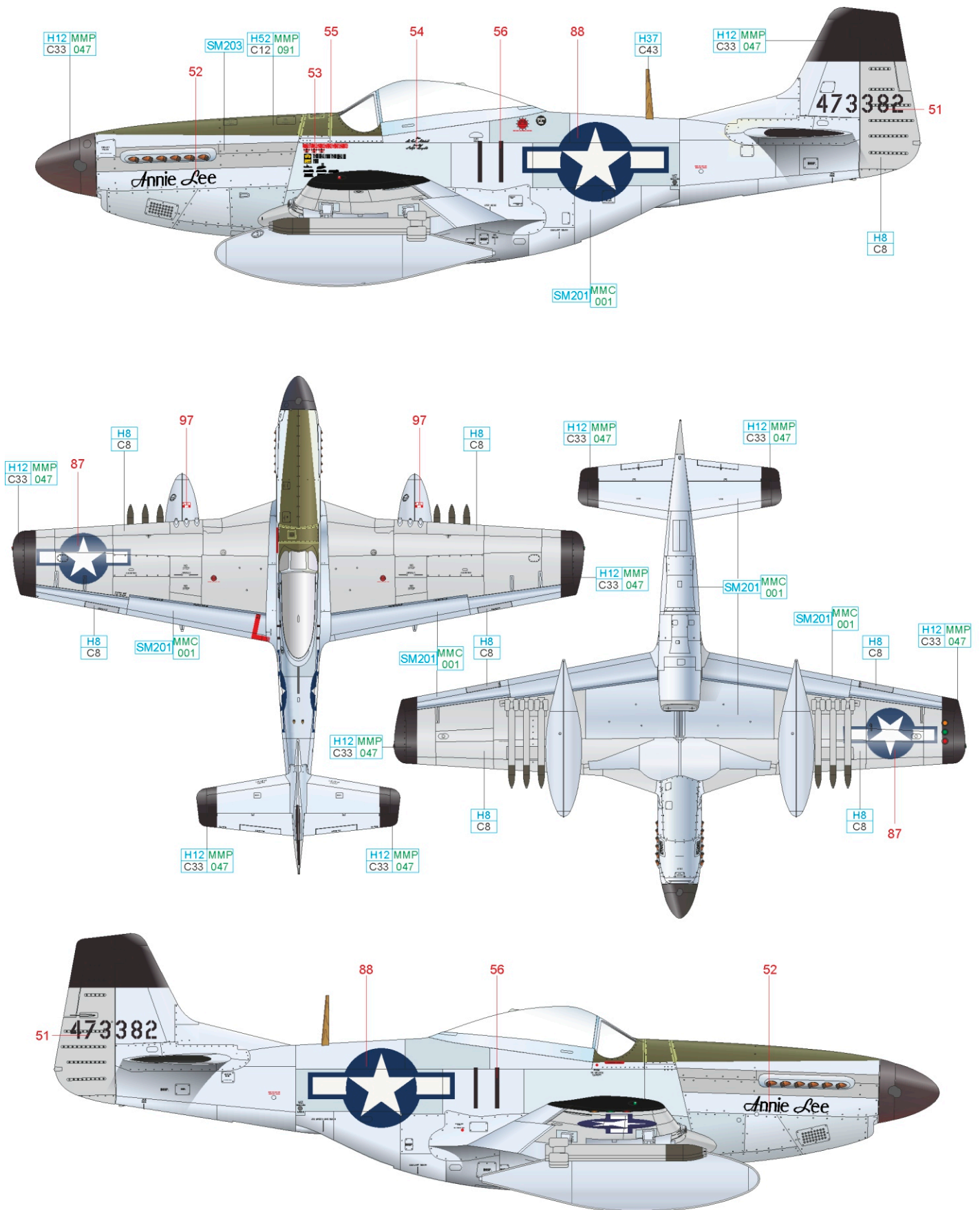
PE61

PE60

PE61

A P-51D-25, 44-73382, Lt.Col. John W. Mitchell, 15th FG, 7th AF, Iwodziņa, léto 1945

Lt.Col. John W. Mitchell převzal velení 15th FG jen pár dní poté, co předchozí velitel jednotky Lt.Col. Jack Thomas padl 19. července při útoku na letiště Kagamigahara. John Mitchell si nad Guadalcanalem připsal osm sestřelů v kokpitu P-39 Airacobra a P-38 Lightning. V roli velitele 339th FS velel 18. dubna 1943 akci, jejímž výsledkem bylo sestřelení Betty s admirálem Isoroku Jamamotem na palubě. Během akcí typu VLR dosáhl tří sestřelů. Annie Lee patří do stavu 78. FS a nesla velmi jednoduchý marking jednotky tvořený lesklým černým vrtulovým kuželem a koncovými oblouky křídla a ocasních ploch. Neobvyklé je dvouciferné trupové číslo letounu.

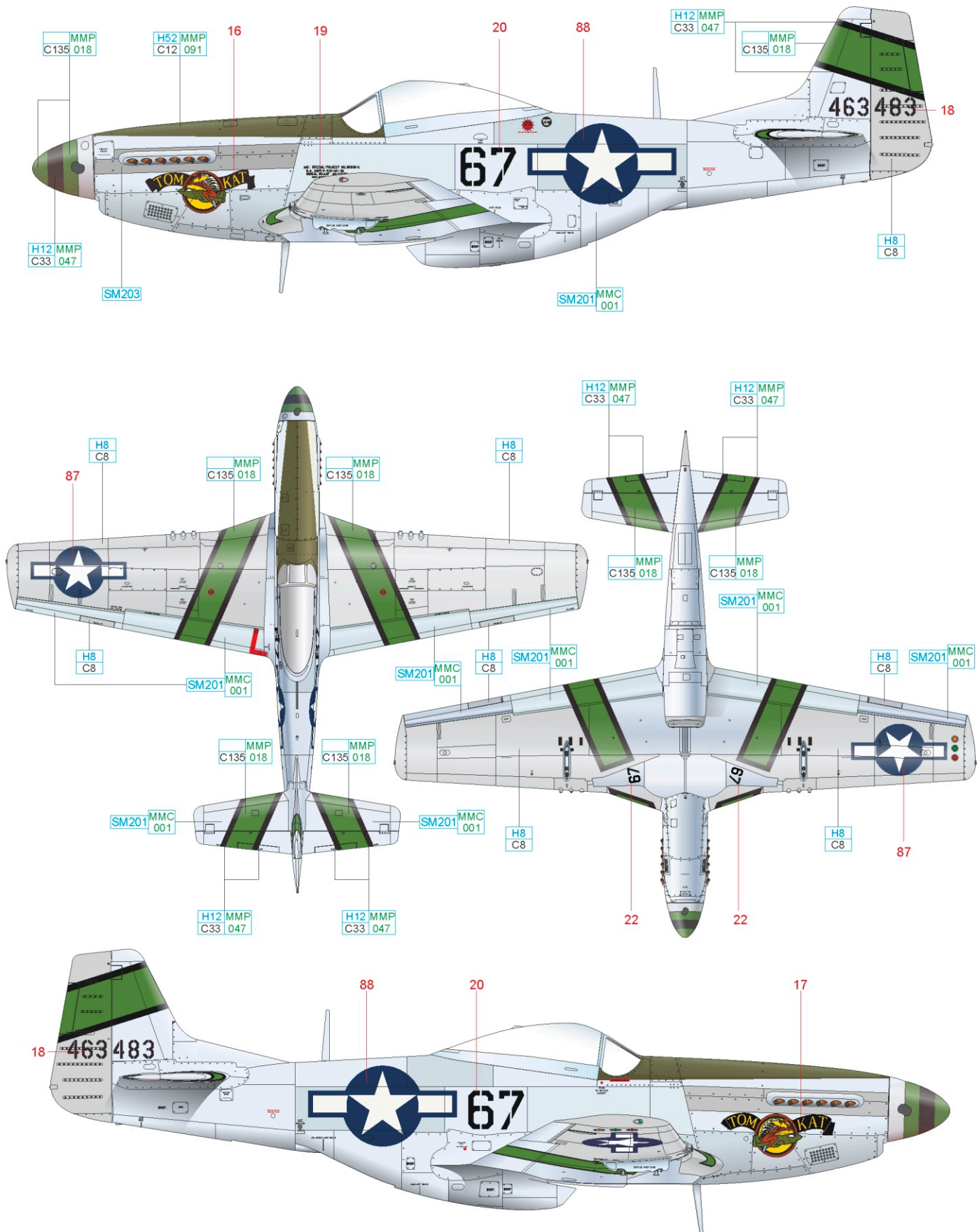

OLIVE DRAB H52 MMP C12 091 BLACK H12 MMP C33 047

SUPER FINE SILVER SM201 MMC 001 SUPER IRON SM203 SILVER H8 C8 WOOD H37 C43

B P-51D-20 s/n 44-63483, Maj. Gilmer L. Snipes, 45th FS, 15th FG, 7th AF, Saipan, únor 1945

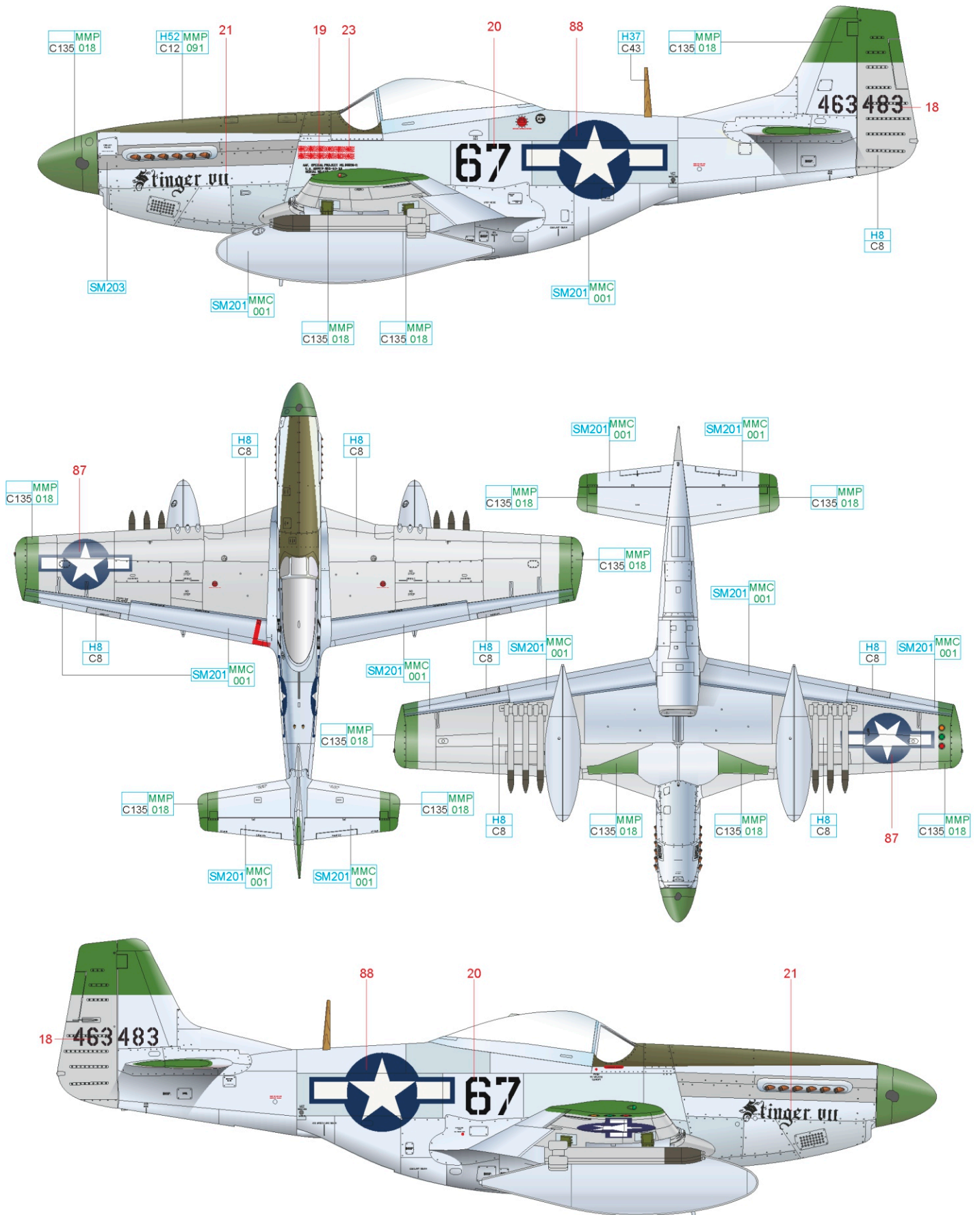
Gilmer L. Snipes dosáhl prvního sestřelu 45th FS dne 23. října 1943, když nad Gilbertovými ostrovy v kokpitu P-40N sestřelil létající člun H8K Emily. Dne 4. dubna se stal velitelem jednotky. Na Iwodžimu se 45th FS přesunula 7. března 1945, poskytovala podporu pozemním jednotkám a také podnikala nálety na pozemní cíle na Čičidžimě a Hahadžimě. Snipesovi je přiznán sestřel Ki-44 Tojo během první VLR mise ze dne 7. dubna 1945. Jednotku opustil 16. dubna 1945 a vrátil se do Států. Tom-Cat nese ranou podobu identifikačních prvků jednotky – šikmé zelené, černě lemované pruhy na křídle a ocasních plochách a zeleno-černo-zeleně pruhovaný vrtulový kužel. Povšimněte si, že indián ve znaku squadrony jede na P-51 a nikoliv na P-40, jak je často zobrazováno. Z fotky stroje pořízené na Saipanu je vidět, že stroj má na trupu pouze jednu anténu. Nahrazena dvěma byla až na Iwodžimě.

OLIVE DRAB	H52 MMP C12 091	GREEN	MMP C135 018
SUPER FINE SILVER	SM201 MMC 001	SUPER IRON	SM203
SILVER	H8 C8	BLACK	H12 MMP C33 047

C P-51D-20, 44-63483, Maj. Robert W. Moore, 45th FS, 15th FG, 7th AF, Iwođżima, srpen 1945

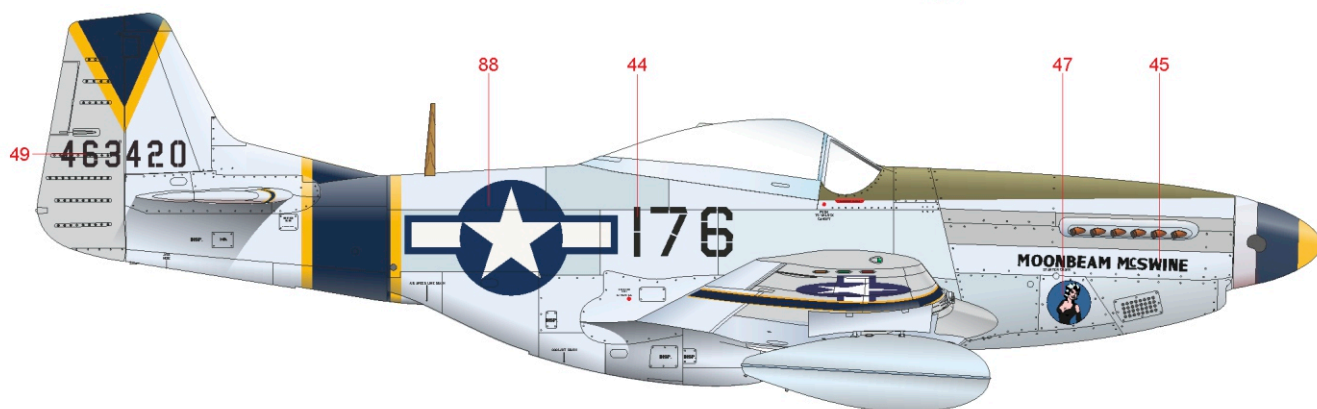
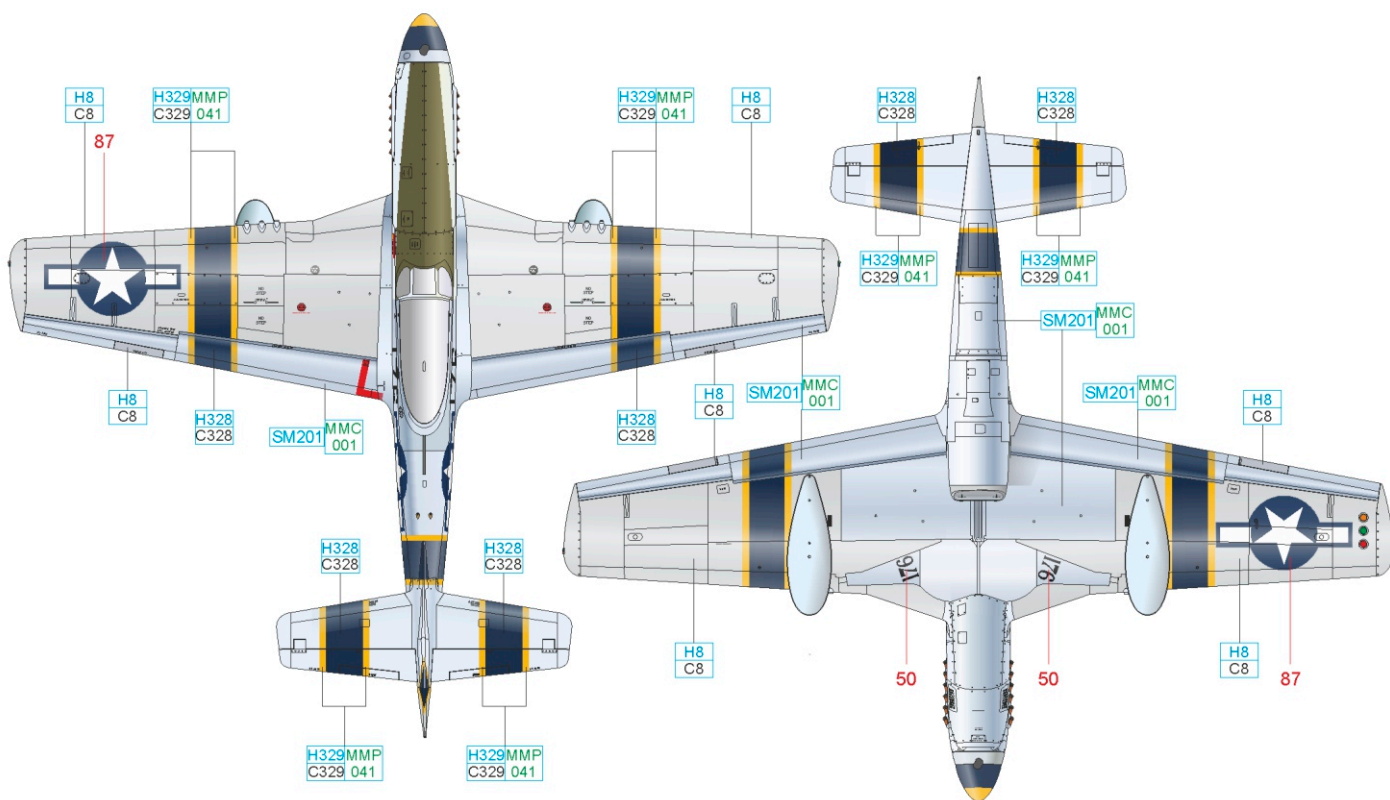
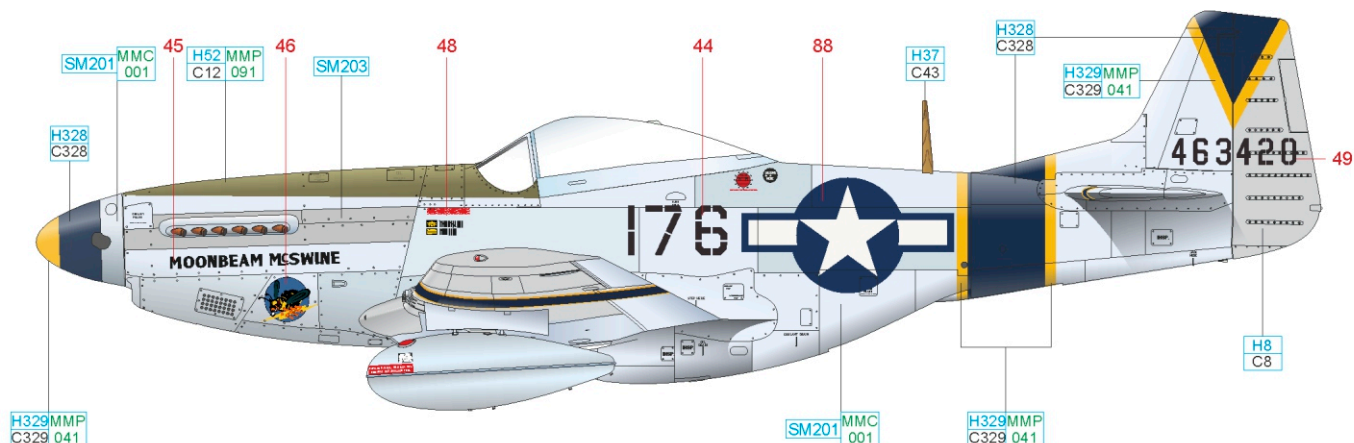
Major Roger Moore je neúspěšnějším stíhacím esem VII Fighter Command s dvanácti potvrzenými sestřely. Prvního sestřelu, Micubiši Zero, sice dosáhl již 26. ledna 1944 nad Gilbertovými ostrovy, většinu vítězství si připsal až když létal u 78th FS. Od 19. července 1944 velel 45th FS a poté převzal Mustang s/n 44-63483, jenž pojmenoval Stinger VII. Stinger VII nesl zjednodušený marking jednotky v podobě zelených konců křídla a ocasních ploch a celozeleného vrtulového kužele. Pověšměte si zeleně natřených krytů podvozku.

OLIVE DRAB	H52 MMP C12 091	WOOD	H37 C43	GREEN	MMP C135 018
SUPER FINE SILVER	SM201 MMC 001	SUPER IRON	SM203	SILVER	H8 C8

D P-51D-20, 44-63420, Capt. Eurich L. Bright, 47th FS, 15th FG, 7th AF, Iwodžima, léto 1945

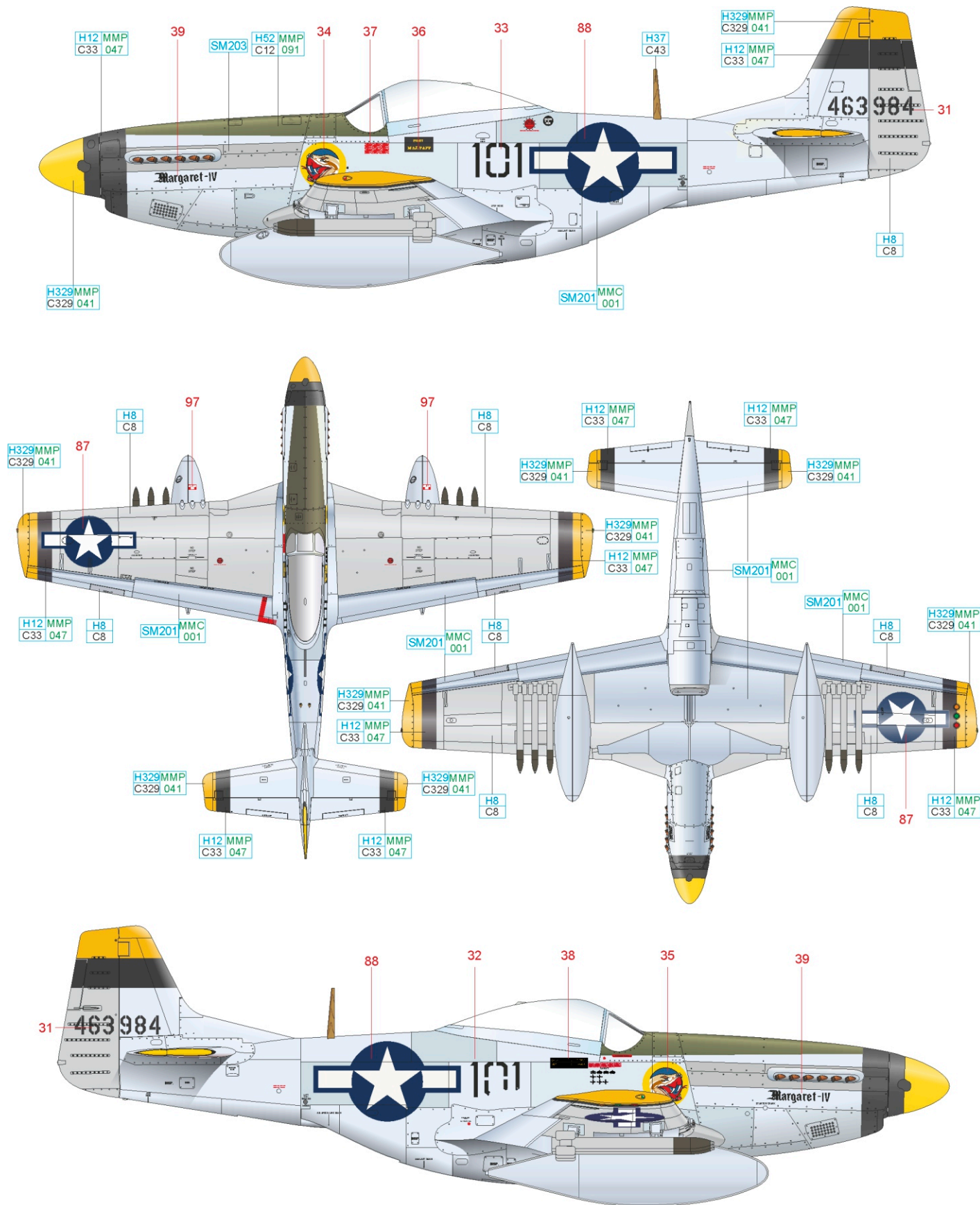
Ještě jako součásti Hawaiian Air Force bylo pilotům 47th Pursuit Squadron během útoku na Pearl Harbor dne 7. prosince 1941 uznáno sedm sestřelů. O tři a půl roku později to byla 47th FS, která se jako první jednotka VII FC přesunula na Iwodžimu. Eurich L. Bright si připsal tři vítězství během první VLR mise nad Japonsko 7. dubna 1945, když nahlásil sestřely Ki-61, Ki-45 a A6M5 Zero. Později, 25. května 1945, si napůl s Georgem Petrouleasem rozdělil sestřel dalšího Zera. Tmavé části markingu byly tmavě modré a nikoliv černé, jak je často uváděno.

YELLOW	H329MMP C329 041	OLIVE DRAB	H52 MMP C12 091	BLUE	H328 C328
SUPER FINE SILVER	SM201 MMC 001	SUPER IRON	SM203	SILVER	H8 C8
				WOOD	H37 C43

E P-51D-20, 44-63984, Maj. James B. Tapp, 78th FS, 15th FG, 7th AF, Iwodžima, květen 1945

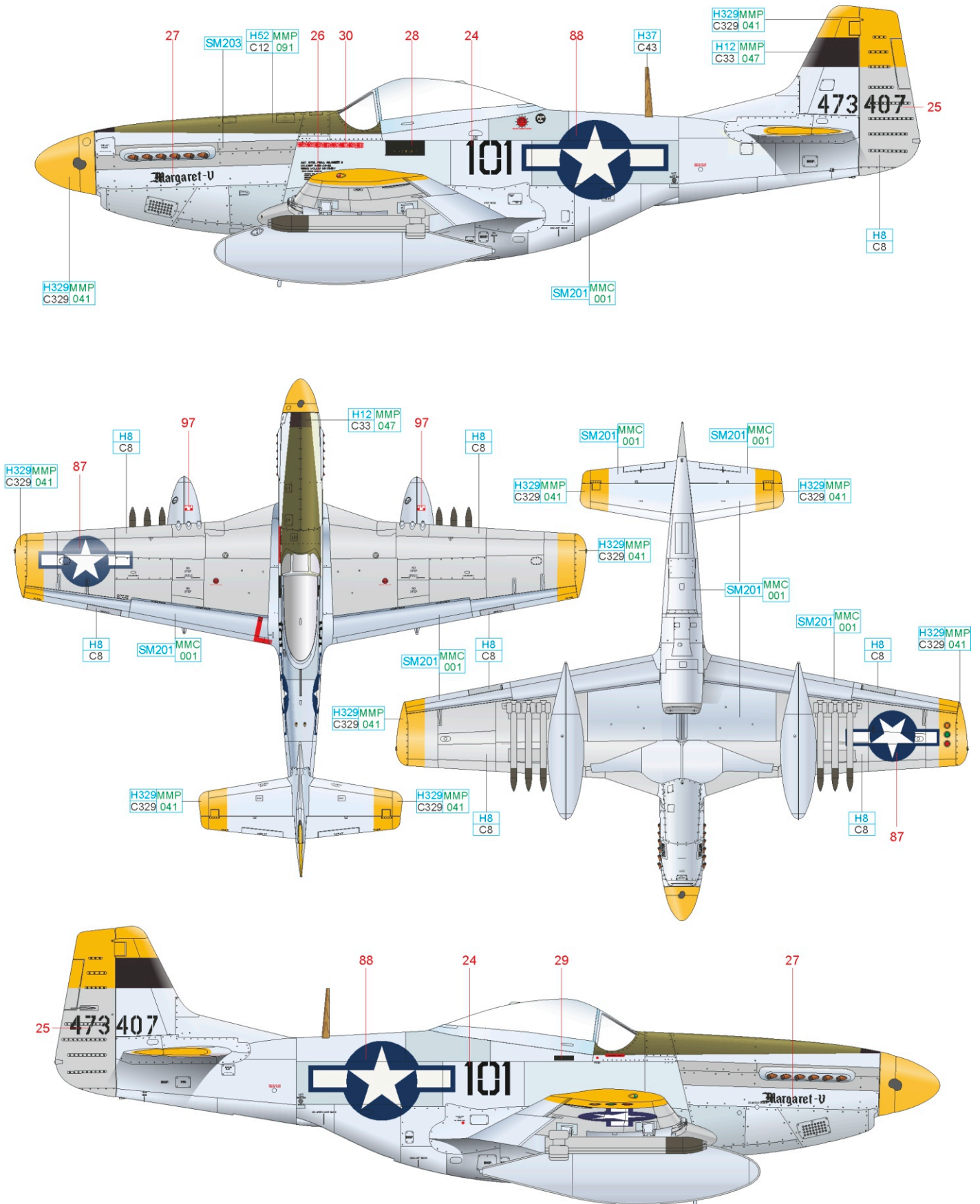
Při útocích na letiště v okolí Tokia dne 25. května 1945 piloti Mustangů ze 7th AF poprvé použili neřízené rakety HVAR. Čtveřice takto vyzbrojených Mustangů byla součástí formace, která původně čítala 128 stíhaček, z nichž se nad cíl nakonec dostalo jen 67. Tuto čtveřici Mustangů vedl Maj. James Buckley Tapp, raketami zasáhl hangár na základně Macudo a následně sestřelil Ki-44 Tojo. Šlo o jeho sedmý sestřel, první čtyři si připsal během prvního doprovodu Superfortressů nad Japonsko dne 7. dubna 1945. Margaret IV nese první verzi označení letounů této jednotky – žluto-černý vrtulový kužel, černý pruh okolo příďe o šíři šesti palců, žluto-černé pruhy na ocasních plochách a černě lemované žluté koncové oblouky křídla. Znak jednotky "The Bushmasters" se nacházel na obou stranách trupu.

YELLOW	H329MMP C329 041	OLIVE DRAB	H52 MMP C12 091	BLACK	H12 MMP C33 047
SUPER FINE SILVER	SM201 MMC 001	SUPER IRON	SM203	SILVER	H8 C8
				WOOD	H37 C43

F P-51D-25, 44-73407, Maj. James B. Tapp, 78th FS, 15th FG, 7th AF, Iwodziņa, léto 1945

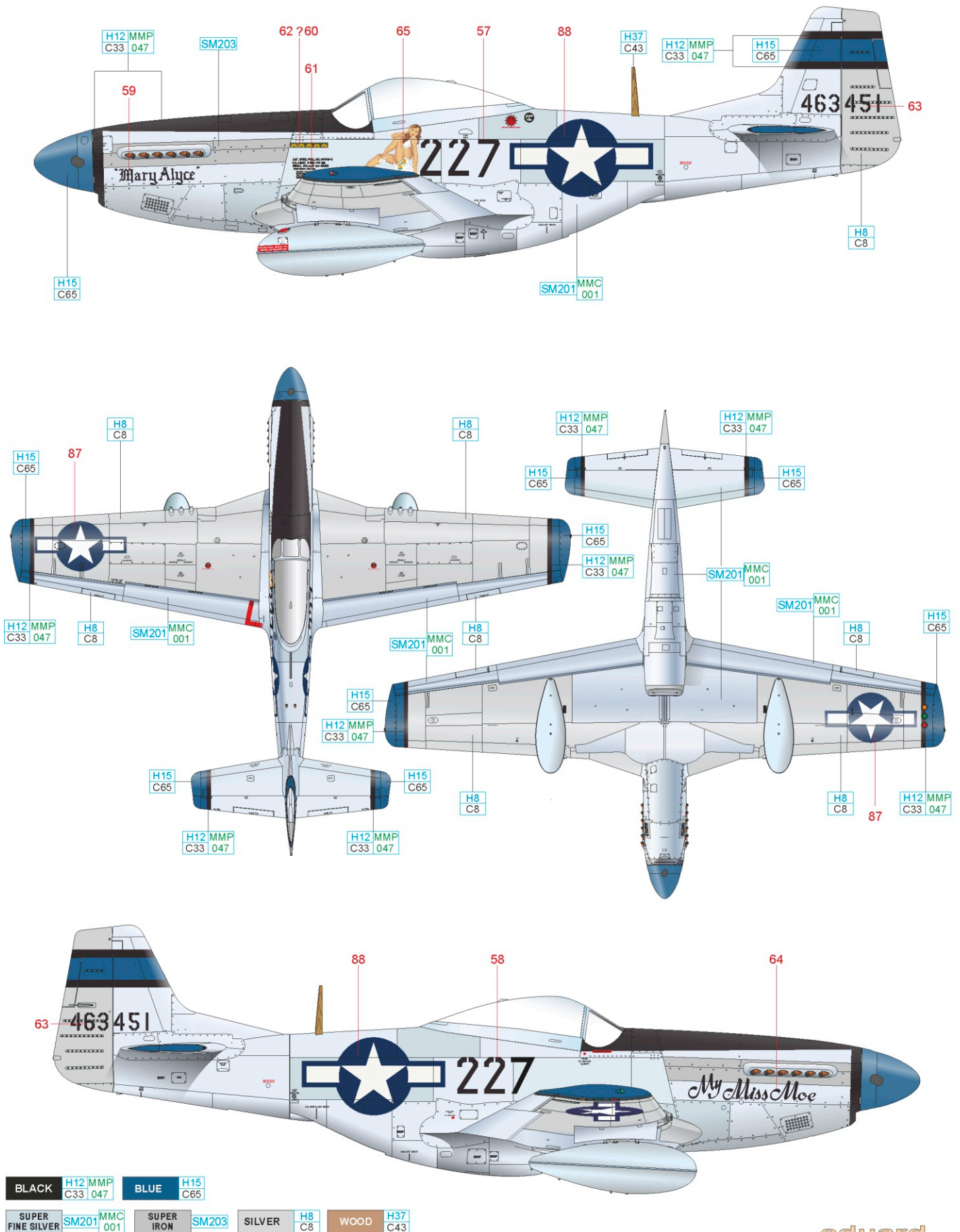
Maj. Tapp se stal první stíhacím esem USAAF, které dosáhlo svých sestřelů během VLR misí, pátým sestřelem byl Ki-61 dne 12. dubna 1945. Bohužel poškodil též Mustang svého wingmana Lt. Freda W. Whiteho. Ten ze svého stroje vyskočil, ale neotevřel se mu padák a White zahynul. S osmi potvrzenými sestřely a dvěma poškozenými letouny nepřítele patří Tappovi druhé místo na žebříčku es VII FC. Margaret V, letoun, který nahradil předchozí Tappův stroj Margaret IV, nesl pozdní podobu označení jednotky – žluté koncové oblouky křídla a ocasních ploch a žlutý vrtulový kužel. Znak jednotky již nebyl na stroji namalován. Na kýlvovce zůstala černá část staršího markingu.

YELLOW	H329MMP C329 041	OLIVE DRAB	H52 MMP C12 091	BLACK	H12 MMP C33 047
SUPER FINE SILVER	SM201 MMC 001	SUPER IRON	SM203	SILVER	H8 C8
				WOOD	H37 C43

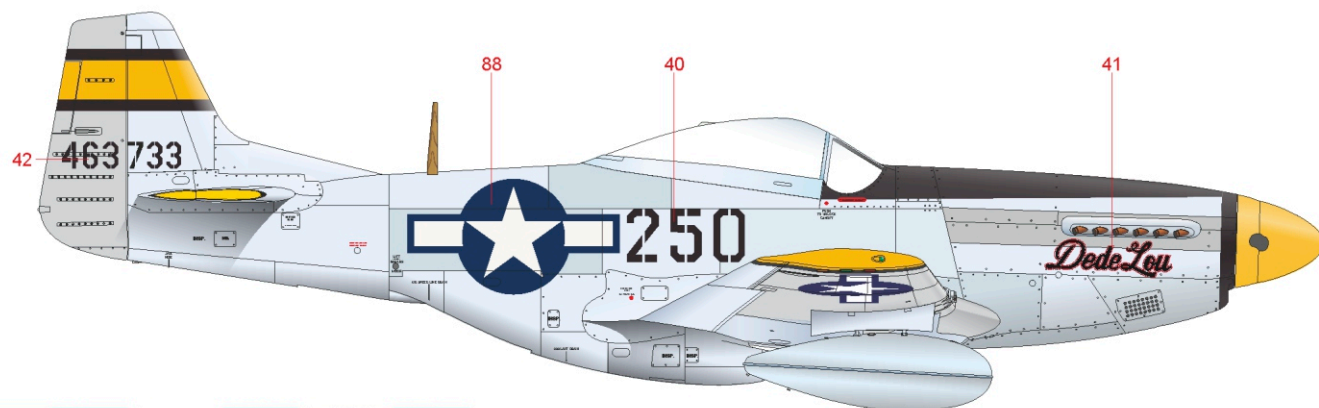
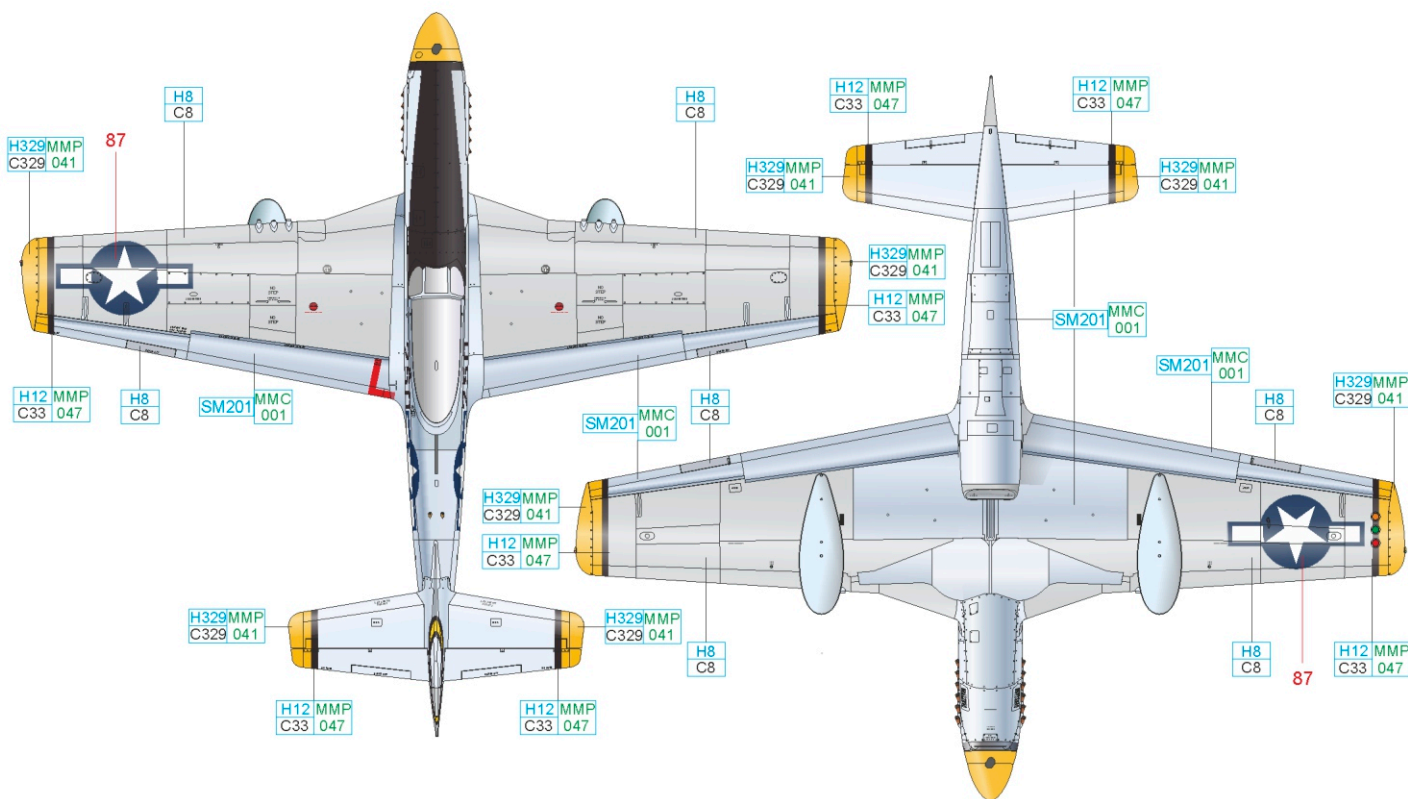
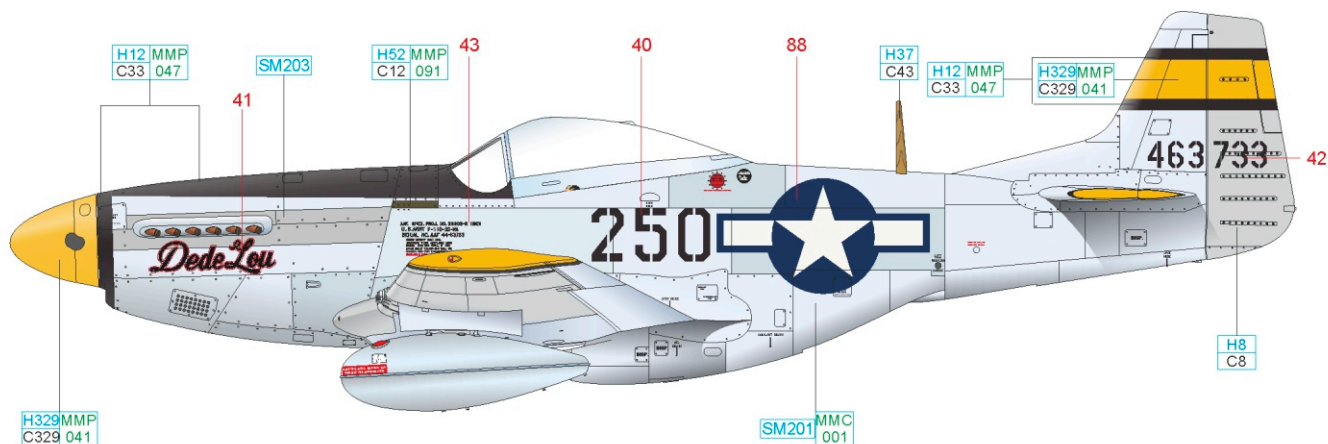
G P-51D-20, 44-63451, Lt. Robert J. Louwers / Lt. John E. Montgomery III, 46th FS, 21th FG, 7th AF, Iwojima, červenec 1945

O tento stroj se dělili dva piloti a nese tedy dvě jména. Mary Alice na levé a My Miss Moe na pravé straně. Mary Alice bylo jméno manželky Roberta Louwera, kresba dívky byla zhotovena podle obrázku z časopisu Esquire. Kresba tohoto typu byla na letounech 46th FS poměrně vzácná, většina strojů této jednotky byla jednoduše označena modrými, černě lemovanými koncovými oblouky křídla a VOP, modrým, černě lemovaným pruhem na SOP a modrým vrtulovým kuzelem s černým lemem na předí letounu. Tedy podobně jako stroje dalších squadron 21st FG, které používaly jiné barvy – bílou 531st FS, žlutou 72nd FS. Zajímavou informací je, že Louwers, kromě toho, že odlétal devět VLR misí nad Japonsko a jednu nad Čičidžimu, sloužil jako fotograf 46th FS.

H P-51D-20, 44-63733, Maj. Paul W. Imig, 72nd FS, 21st FG, 7th AF, Iwojima, březen 1945

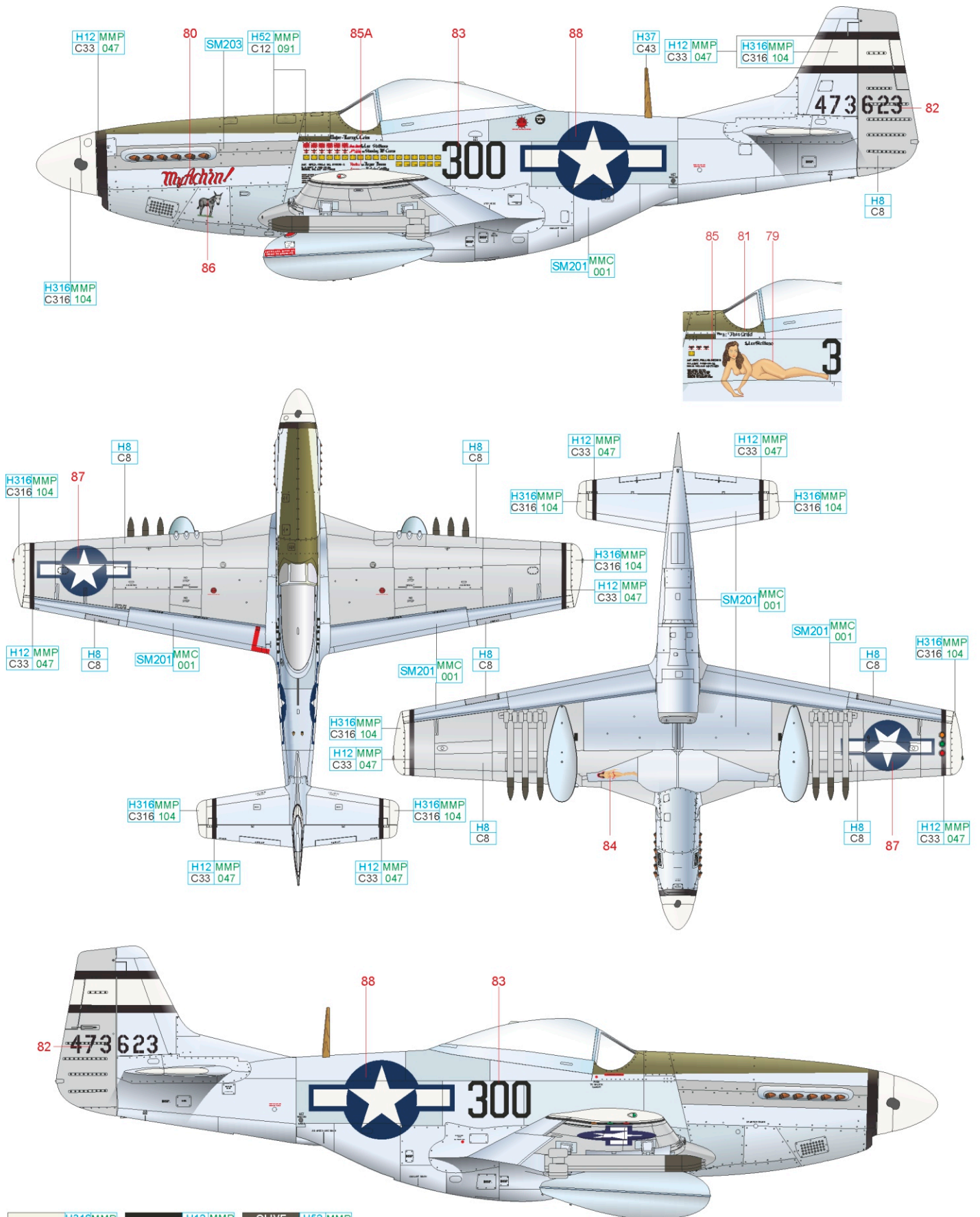
Major Imig, veterán VII FC, pojmenoval svůj Mustang po své přítelkyni, pozdější manželce. Dede Lou nakonec odlétala s různými piloty celkem 26 bojových letů, startovala z letiště č. 2. Paul Imig opustil squadronu uprostřed května, kdy se vrátil do Států. Mimo domov strávil tři roky, na konci roku 1942 létal s P-39 Airacobra u 333rd FS na ostrově Canton. 72nd FS, stejně jako celá 21st FG létala v porovnání s dalšími jednotkami s nepříliš pestrými Mustangy. Černě lemované žluté pruhy na SOP, žluté koncové oblouky křídla a VOP s černým lemem, žlutý vrtulový kužel, černě lemovaná příď se jménem letounu pod výfuky – a to je vše.

YELLOW	H329MMP C329 041	BLACK	H12 MMP C33 047	OLIVE DRAB	H52 MMP C12 091
SUPER FINE SILVER	SM201 MMC 001	SUPER IRON	SM203	SILVER	H8 C8
				WOOD	H37 C43

P-51D-25, 44-73623, Maj. Harry C. Crim (později Flt.Off. Theo Gruici), 531st FS, 21st FG, 7th AF, Iwođžima, červenec/srpen 1945

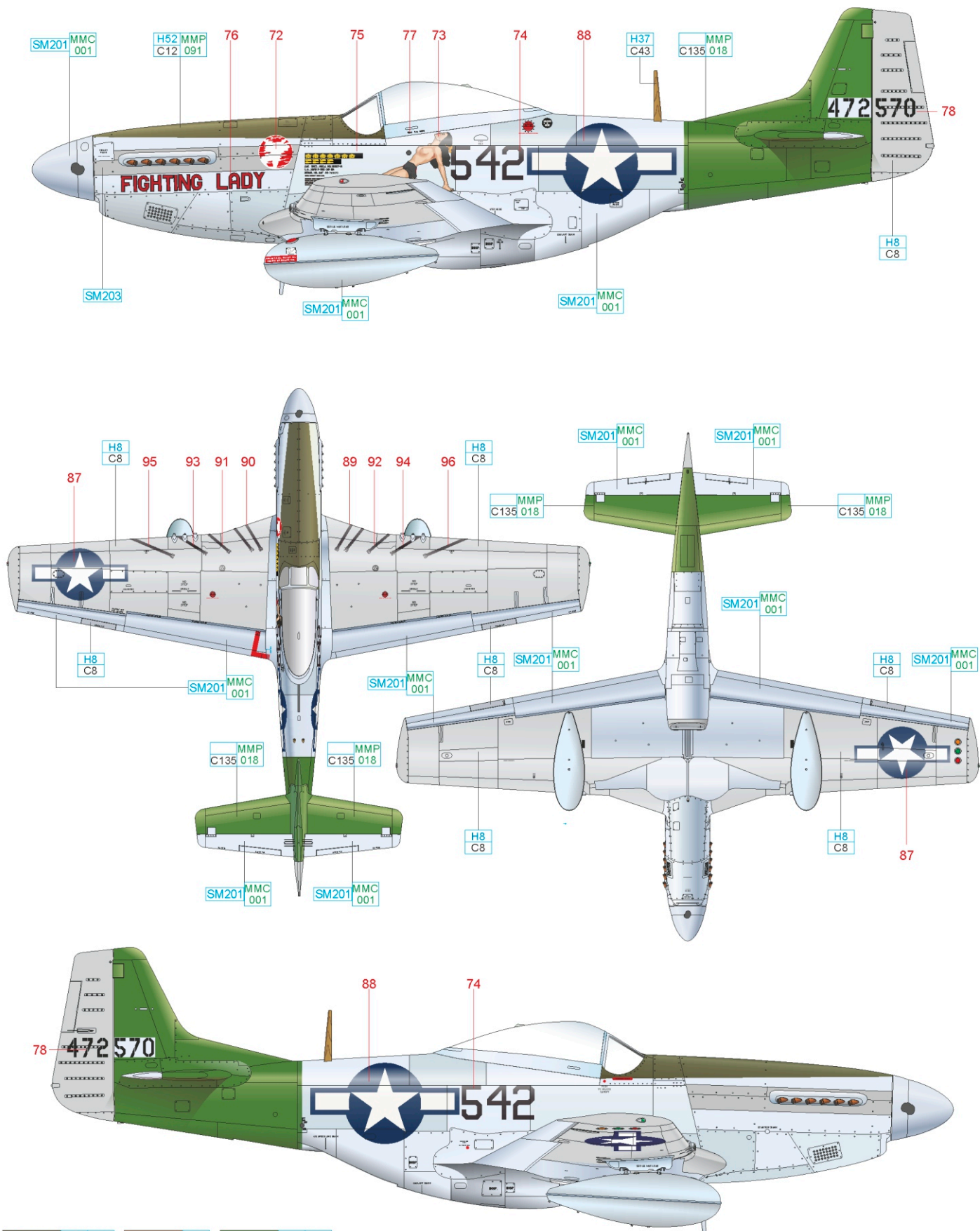
My Ach'in byl na Guam dodán na konci května 1945 jako náhrada za jiný, zničený letoun. Létal s ním, jako se svým druhým letounem používaným u 531st FS Maj. Harry Crim. Velitel 531st FS Harry Crim byl zkušeným pilotem, létal již v roce 1943 s P-38 v Tunisu. Jako neúspěšnější pilot squadrony a eso 21st FG měl přiznáno 6 vítězství. První dva sestřely, Ki-45 a Ki-61, nárokoval 7. dubna 1945 během historické VLR mise nad Tokio. Později, v srpnu, létal s My Ach'in Theo Gruici, který nahradil symboly odlétaných misí na levém boku trupu další kresbou dívky. Poté, co se letoun po skončení války přesunul na Guam, bylo trupové číslo 300 změněno na 3623.

WHITE	H316MMP C316 104	BLACK	H12 MMP C33 047	OLIVE DRAB	H52 MMP C12 091
SUPER FINE SILVER	SM201 MMC 001	SUPER IRON	SM203	SILVER	H8 C8
				WOOD	H37 C43

J P-51D-20, 44-72570, Lt. Ralph S. Gardner / 2nd Lt. Chester Jatczak, 457th FS, 506th FG, 20th AF, Iwodziima, červen/červenec 1945

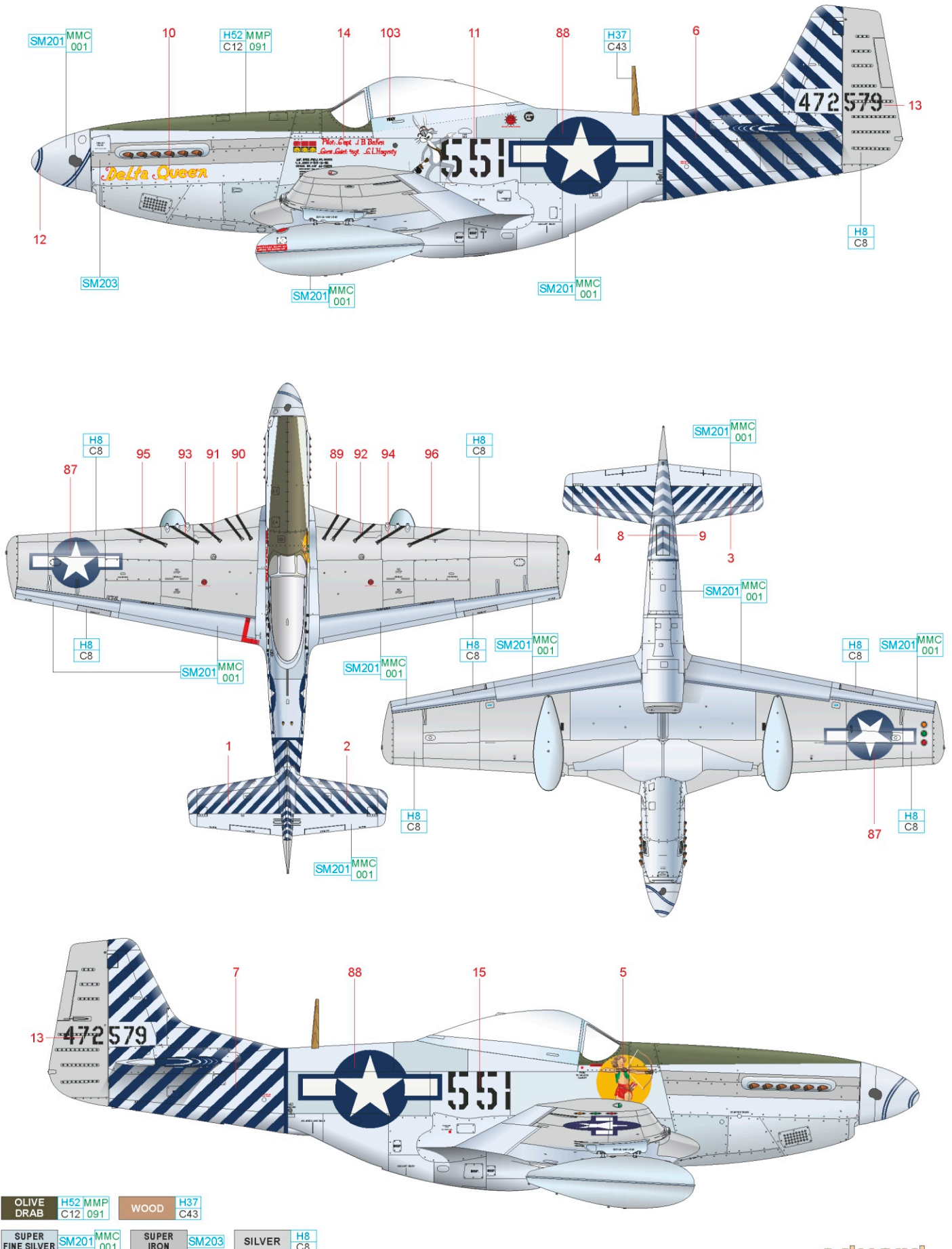
Tento letoun sdíleli Ralph Gardner a Chet Jatczak. Jméno Fighting Lady se později změnilo na Broadway Gal. Pro Cheta Jatczaka se jednalo již o druhý stroj pojmenovaný Broadway Gal, již v červnu a na počátku července létal na stroji číslo 538, jenž nesl stejný název. Letoun č. 538 byl dne 16. července 1945 sestřelen poblíž Suzuky, když s ním Capt. John Benbow postřeloval letiště v okolí Nagoje. S největší pravděpodobností jej sestřelil mjr. Yóhei Hinoki na stroji Ki-100. Podoba nápisu Broadway Gal není známa. Původním markingem squadrony byly zelené pruhy na ocasních plochách. Později, po zahájení operační činnosti, byly kvůli lepší viditelnosti nahrazeny jednotlým zeleným nátěrem.

OLIVE DRAB	H52 MMP C12 091	WOOD	H37 C43	GREEN	MMP C135 018
SUPER FINE SILVER	SM201 MMC 001	SUPER IRON	SM203	SILVER	H8 C8

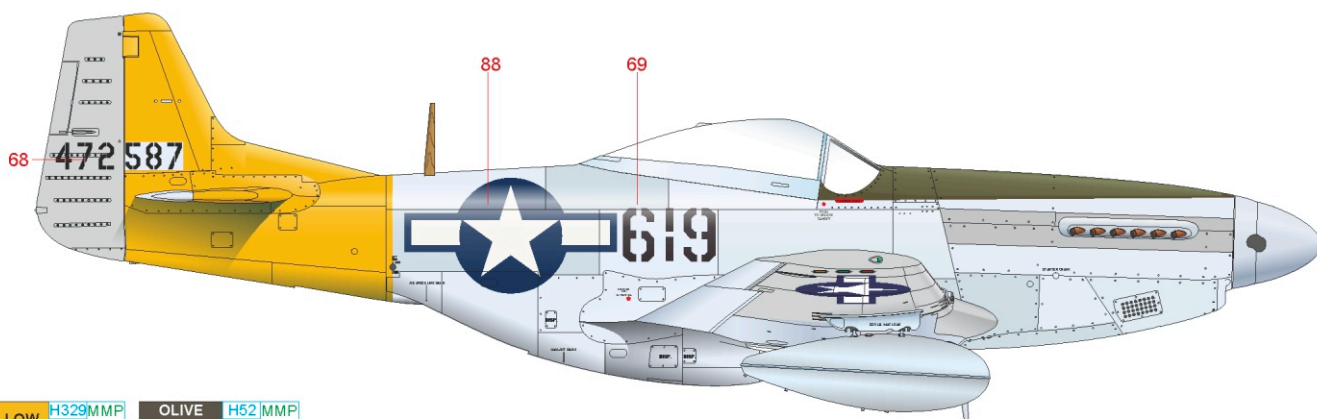
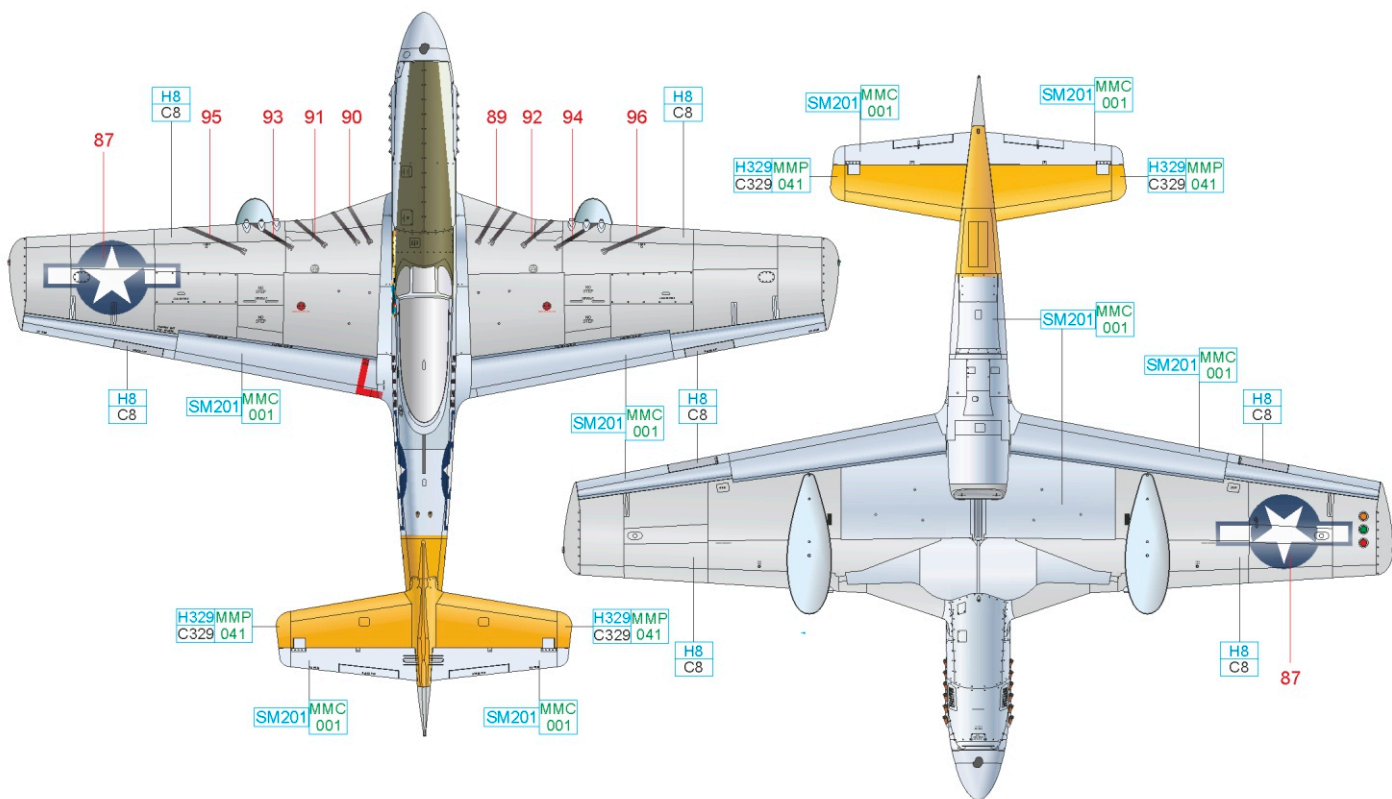
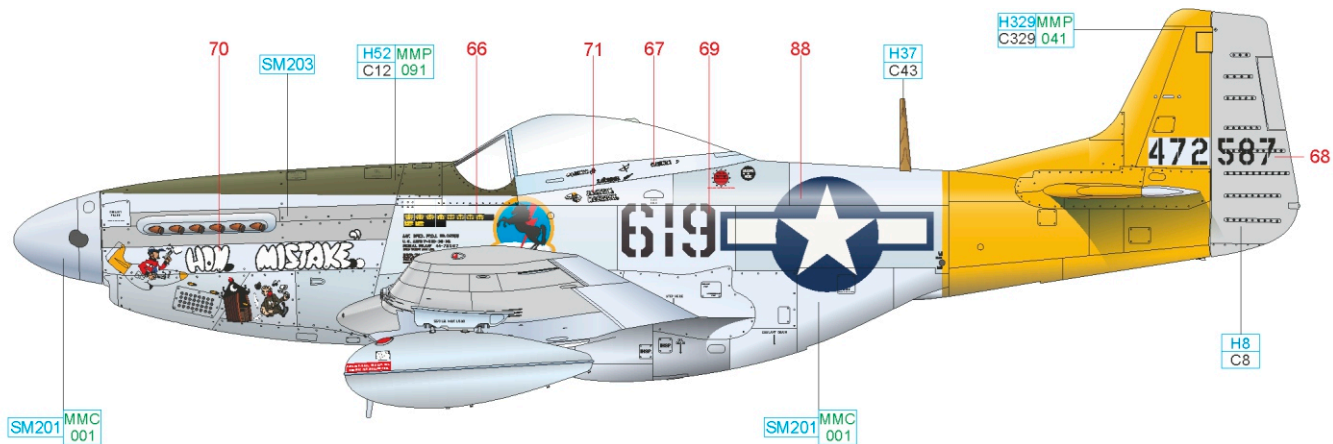
K P-51D-20, 44-72579, Capt. J. B. Baker Jr., 458th FS, 506th FG, 20th AF, Iwodziima, červenec 1945

Během doprovodné mise nad Nagoju a Kóbe dne 23. června 1945 Capt. J. B. Baker Jr sestřelil Ki-44, během jiné mise nad Tokio mu bylo přiznáno též pravděpodobné zničení J2M Raiden při postřelování letišť ležících východně a severovýchodně od japonského hlavního města. 506th FG udeřila na Katori a postřelovala Jačimatu a Mijakawu. Marking Mustangů 458th FS, dislokované na letišti č. 3, se skládal ze čtyř palce širokých tmavě modrých pruhů. Letouny, které přišly jako náhrada za ztracené, již dostaly jednoduchý modrý nátěr ocasních ploch (s výjimkou směrovky). Za povšimnutí stojí spirála na vrtulovém kuželu a atraktivní motiv lučištnice na pravé straně trupu.

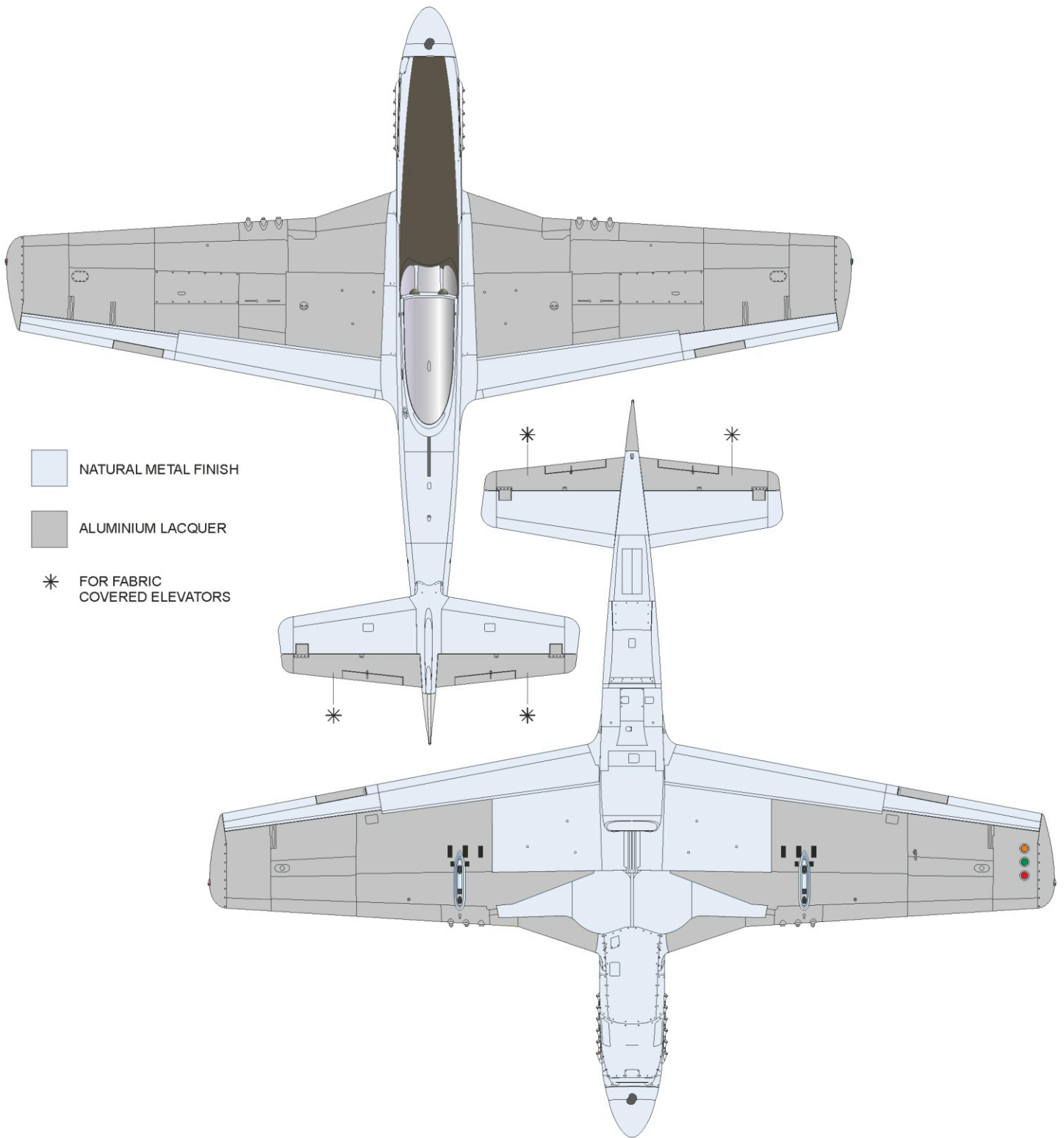
P-51D-20, 44-72587, 2nd Lt. William G. Ebersole / 2nd Lt. James R. Bercaw, 462nd FS, 506th FG, 20th AF, Iwodziima, červenec 1945

Tento Mustang sdíleli 2ndLt. Bill Ebersole a 2ndLt. James Bercaw. Bill Ebersole, nejmladší z pilotů 462nd FS, přijel na Iwodziimu, na východní stranu letiště č. 3, již v květnu 1945, v době posledních nočních útoků podnikaných zbylými japonskými vojáky. Jeho prvním bojovým letem se stala mise nad Čičidžimu dne 15. května. První z deseti VLR misí podnikl 7. června 1945, což byl osmihodinový doprovod nad Ósaku. Bylo mu přiznáno zničení jednoho Zera na zemi při útoku na základnu Hjakurigahara dne 26. června 1945. Přiznané má též zničení plavidla typu "Sugar Dog" na počátku srpna. Poslední misi zaměřenou na postřelování Tačikawy podnikl 5. srpna 1945, pouhý den před svržením atomové pumy na Hirošimu.

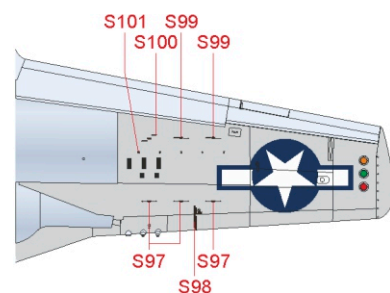
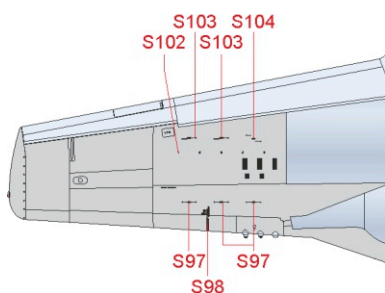
YELLOW	H329MMP C329 041	OLIVE DRAB	H52 MMP C12 091
SUPER FINE SILVER	SM201 MMC 001	SUPER IRON	SM203
	SILVER	H8 C8	WOOD
			H37 C43

P-51D ALUMINIUM LACQUER PAINTED AREAS

P-51D

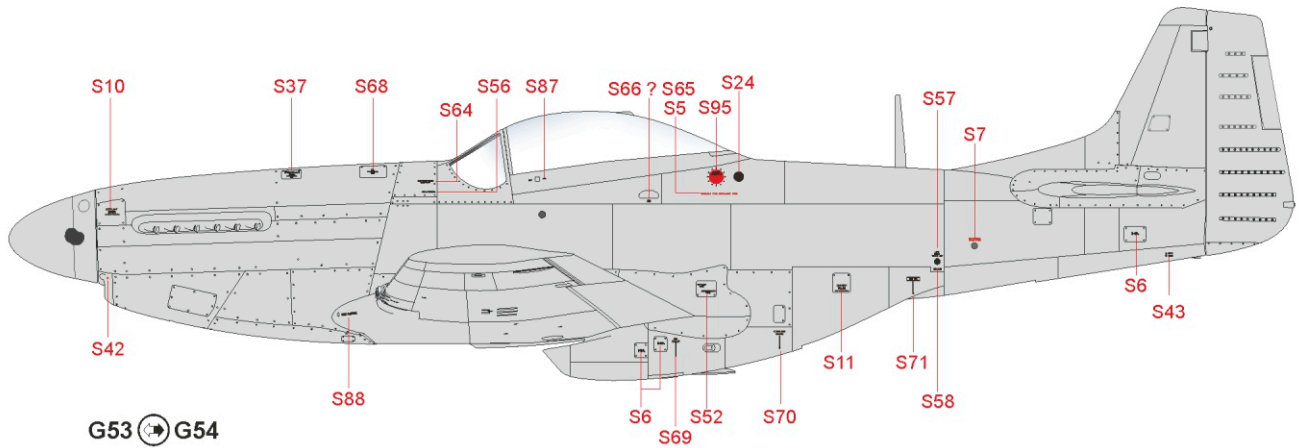
STENCILING POSITIONS

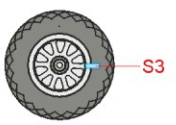
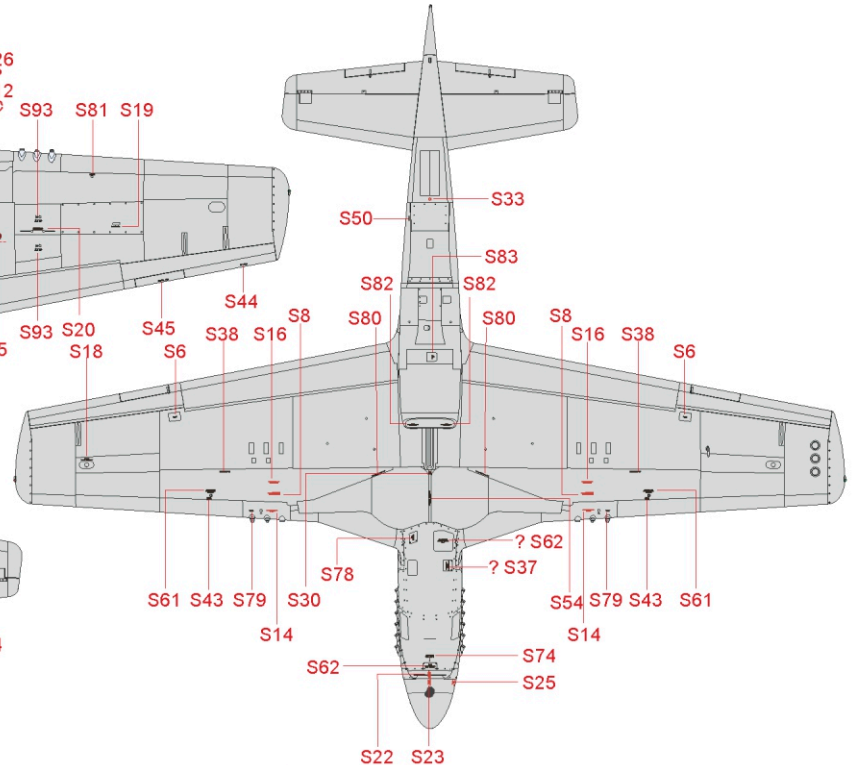
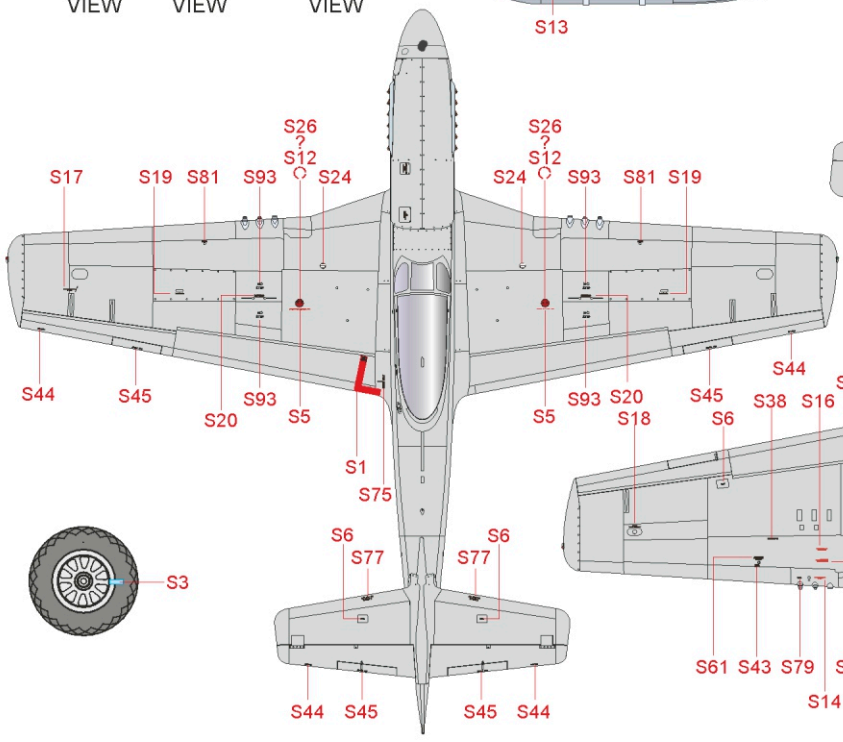
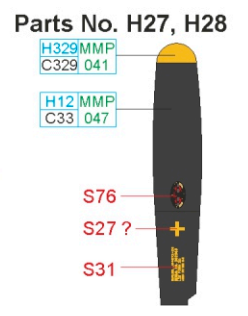
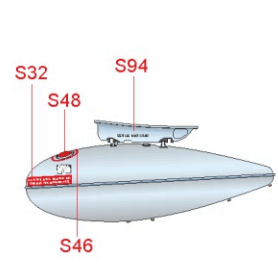
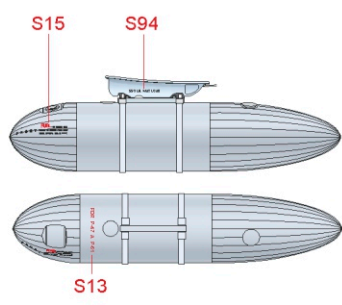
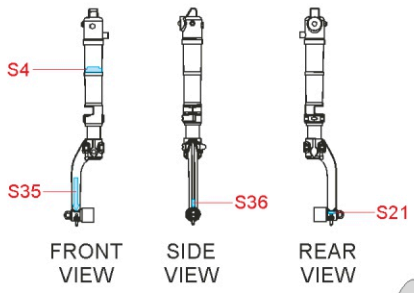
P-51D

STENCILING POSITIONS

decals No. S37, S62 - on late version only

G53 G54

IN COOPERATION WITH **fündekals** :)